

شەعبەدەباز موفلیستەرە تا لەگەڵ دەربەگدا، وێرای ئەوەی کە ناچار نییە بەخشندە بیت لەگەڵ ریشیکی درێژ و تەسبیحیکی سەدویەک دانەیی.

قسە لە بارەى حالوباریکی هەزاران سالەى بەسەر خەلکدا دیت کۆتایی نایەت، کەنەکردنیش لە تەفسیری هەر رووداوە بە ھۆیکەى کاریکی بە ئەرکە و گۆشەى جوداوازیی لەسەر ڕاھەکردنیان دەم دەکاتەو، من درێژەى پێ نادم و بە کورتى دەلێم: مرۆ خۆى ھۆى ئەو رووداوانەى، ھەرچى بەرژەوئەندە تەنھا بایى ئەوێ پێوەندایەتیی بە ئیرادە و ھۆش و خوازیەو ھەبە تیکەل بە تەعلیل دەبیت، بەرژەوئەندیش وەک توورەبى لەسەر ریزشکان و نەرمونیانی بۆ دۆستایەتى و چاوەدێر کردنى ئەمەک و پەرۆش و بیروباوەر و چشتى ئەوتویە ھیچیشیان ناچنە مەفھوومى بەرژەوئەندەو.

دەشى دەورى بەرژەوئەند لە قەپلکی ئەم ریزەیدا وینەکیش بکەین: مرۆ شتیک دەکات کە بە لایەو ھە بەرژەوئەندا بیت، لەوانەیشە بەرژەوئەندەکە ماددى یان ئیعتیبارى یان وەھمى بیت ریزەکە ھەموو ئیحتیمالان دەگریتەو ھەر لە تەسلیم بوونەو، پێ بە پێ، ھەتا دەگاتە شەر. مەودای نیوان ئەم قۆناغانەش پراوپرە لە هەزاران ھەزار جۆرى ھەلوەست لە ھەموانیشتا بەرژەوئەند تى خویندراوئەتەو لەو روووە کە بەرژەوئەند وەک ھەر دنەدریک یان بەرھەلستیک لە حالوبارى ھەمە جۆردا بە ھەلوەستى مرۆو بەستراوئەتەو.

ئەو خەلکەى حالیشیان یەكچوونە دەشى رەفتاریان یەكچوون یاخود، کەم و زۆر، لیکتر جودا بیت بە پێى جوداوازیی تەبیات یاخود مجیز یاخود باوەریان: حەتمى بوون لە موعادەلەى سەر بە مرۆ پەیدا نییە کە دەزانن مەخلووقیک نییە تاکەکانى ھیندەى تاکەکانى مرۆ لە تەبیات و ھەلاویر <٢٣> و لە رەفتاردا لیکتر جودا بن چونکە تەریکی مرۆ لە چاوەرکیبى جانەوهران ھیندەى دوورایى و گۆشە و ناوەرۆک تێدایە لە ژمران و چەندوچۆنى نایەت و بەرەبەرەو ھەبە ھەموو ئەو شیمانانە بزیتەو کە لەنیوان سادەییەتیی بەر لە پەنجاھەزار سالى و ژبارى ئیستاکی گەشتى نیو ئەستیرانى دمو شەبەقى سەدەى بیستویەکەمدا ھەبە.

بەخیری خۆت ئەو قسە خۆشکەلەى بەنگکیشانەى خاوەن قەلەمان، بە نیازی چاکە یاخود ناچاکە، دەلیتەو لە بیر خۆتى بەرەو گۆیا «مرۆ ھەر ئەو مرۆیە لە ھەر کویەک بیت» چونکە ھەر لەو شتانەدا یەكچوون کە زیندەو ھەرى دیکەش تێدا یەكچوون. تو کە ورد ببیتەو دەبینیت ئەو زیندەو ھەرانەى لەگەل مرۆ ئاشنا بوون رەنگ و قەلافەتیاں گۆرا کەچى گورگ و چەقەل و پینگوین وەک خویان مانەو، سەبیری ھەر سەبیریش لەو ھەدایە کە بە رەھایی قسە لە یەكچوونى مرۆ بکریت کەچى ئەرکی دوور و درێژیش لە شەرحى نیزاع و جەنگى نیوانیان دەکیشریت.

دیمەو و دەلێم: باسى رابووردووى مرۆ درێژ دەکیشیت و زۆر لکان دەھاوێژیت و رەنگە تێدا نەگەینە رۆژگارى سەردەم مەگەر بە ئەرکیکی زل. ھەرچەند حالى بوون لە رابووردو، وەک ھەبە، دەشى بە چارى کرایەو بۆ سەر واقع و بە زەینى بەلەد لە گیروگرفتنەکانى تەسلیمی ئیستاکی مان بکات. بەلام دیسانەو ھە باوھش پێداگرتنى لە زیمنى وتووێژیکى سەر بە شتیکى دیکەو تا بلێى دژوارە، چاکتر ئەو ھەبە قسە تەرخان بکەین بۆ مرۆى ئەم رۆژگارە و ھیا «بارى ماددى» ئەم پۆزانە بە پێى رابووی چارەسەرى

ماددییەت که بەشەر ڕاڤه دەکا بە بەرژووەند و پێداویستی حال دوور لە بەشەرەکه خۆی، گۆتم «دوور لەبەشەرەکه خۆی» سەبارەت بە مەفهوومی بێ تەئویلی واتای فەلسەفەیی ماددی. چونکە که ڕەفتاری مرۆت دایەو بە بەرژووەند و حالوبار ئەو لایەنەت فەرامۆش کردوووە که بەرژووەند و چی وەک ئەو زەنە لە بەشەرەو دەکات: سەرلەبەری باری کۆمەلایەتی، چ سیاسی بێت و چ سەقافی و ئابووری و وێژدانی و شەیتانی و هەموو جوړه کهیف و کشتی و تەنگەتاوی تیکرای هەر مرۆیه و ناشی بە غەیری ئەو بدوێتەو. من لاریم نییه لە قسەیی کەسینکی بلی مرۆ دیلی حالوباریکە خۆی دروستی کردوووە وەک که وێنەپەیک بکات و بوتیککی بۆ دابریژیت یان دوژمنی زنجیری بکات وەیا بە هێریدا ببات یان راییهینئ... دیم و دەلیم حازر نەبۆتە سەردەمی رابووردووی لە دەست دەرچوو، دەتوانین بێ چاوغەلەتان و سەرسوړکی و ئارەزووبازی مامەلەیی لەگەڵا بکەین و هەستمان لینی بە پینی راستینەیی هۆیهکانیەو بێت و چشتە بەد و چاکەکانی بە ناوی خۆیانیاوە ناو بنیین.

تۆ سەیری، وا زاناکانی ئاتۆم و فەلەک بۆ قوولایی ئاسمان بڕۆن کەچی فەیلەسوفەکانی سەر بە بابەتی بەشەری نەگەییشتنە ئەوێ که وەرزیڕ لە هەزاران سالدا چی ئەوتۆ بەرەوپیش نەچوو مەگەر چشتیککی لە شارستانەوێ وەرگرتییت. فکریکیش نەزا مەگەر کێهەیی رۆچوووە لە وێنە... ژیااری بۆرژوازی رەگی لە لادی نییه بەو پینیە لە کشتوکال و دەرەبەگەووە سەری هەلنەداو، که مرۆفیش پێش دەکەوێت هەر خۆی دەورووبەری بەرەو پێش دەبات نەک بە بەرەوپیش چوونی ئەمرازیکی دروستیان دەکات چونکە ئەوانیش لە مرۆفەکەووە کەوتووونەتەو: بۆ ئەو قەلەم هەبێ دەبێ مرۆیهک هەبووبێ بیەوێ بنووسی.

چەند سەیره ڕەفتاری مرۆ بە ئابووری و بیروباوەر و قوونای میژوویی و زەرفی کۆمەلایەتی و ماددی تەفسیر بکری لە جیاتی ئەوێ ئەو شتانە بە مرۆ تەفسیر بکری. ناشی زیممەت بە بەرتیل بکردریت ئەگەر مرۆ زەرفیککی پیک نەهینابیت بەرتیلی تیدا بە برەو بێت دەبێ پێشتریش بەرژووەندیکی ئەفراندبێ بەرتیلی پێو بدریت و پارەشی دروست کردبیت نرخی کرینی پێو بێت و یاساشی دانابیت که بەرتیلخۆر و بەرتیلدەر ناچار بن لینی بکەوونە فیل، بەستنهوێ ئیرادەیی مرۆ بە دروست کراو بەد و پەسەندەکانیەو بە نیازی دۆزینەوێ ئەو دەستوورانەیی ڕەفتاری ڕاڤه دەکەن دەبیتە دوورکەوتنەوێهەکی قوول و فرە لە راستی ئەگەر لە ساختەو نەبێ، دەشبیتە گۆمراکردنیککی تاوانبار ئەگەر بە نیازەو بێت. بەراستی لەسەیر سەیرتره که فەیلەسوف دوودلی بکات لەویدا بلی ڕەفتاری مرۆ لە تیکرای ئەو هەلاوێرانەو هەلەدەقوولیت که لە زیندەوهرانی جودا دەکاتەو بەلام دوودلی نەکات لەویدا بلی ڕەفتاری جانەوهران لە غەریزەیانەوێه... سەیره ئەمما سەیر که تەپل لیدانی دەمی مانگیان بەداتەو بە تەئسیری دیاردەکه خۆی نەک بە هۆشی مرۆ که دیاردەکه بە هەلە ڕاڤه دەکات، خۆ هیندەیی بەدییهی رپوونە که جانەوهر هۆشیککی نییه بە سەهوو بچیت تا تەپل لئ بەدات: تۆ بلیی دیاردەکه تووشی شەپرهی نیولایی بوو کار لە زیندەوهر ناکات! نیگایەک لەچاوی نیوهرایه و هۆشیککی نیو ناکا بەسە بۆ تەفسیری ئەمە: هەرچی لە جیهان هەیه، دیار و نادیااری، تاکە مەخلووقیک بەره و جوانکاری و بەرههههینی و پەرستن و تەقدیس و لەعنەت و گالته پیکردنەو نابات ئەگەر بەولای غەریزەو هۆشیککی هەلکشوتری

نهیّت، شتان به تیكبهستنی هۆشهکی (ربط عقلی) لیك گریّ بدات و مواعدهلهی لهسهه لهستیئیت و ئاکامگری (استنتاج) لیوه بکات، چ به راست چ به ههله، تنها مروّش له نیوان ههموو گیانلهبهراندا هۆشی ههیه له شتان به سههوو دهچیت و دهشیان پیکیت، بهرهو هیدایهتیهوه دهبات یاخود گومرایی، چ ریگهش نییه بۆ قسهیهکی دیکه لهم بارهوه بگوتریّت چونکه دژی بهدییه و رووالهتی حالّ دهردهچیت. کیشهکه رویهکی دیکه ی ماوه گرینگتر له دانهیّان به «حقیقه» که خۆی حقیقهته:

گوتمان راهینانی فکر به باوهریک دهیکاته ئالقه بهگۆش و سنبهری دووایهوه. ئەمیش شتیکی بهرههست (محسوس)ه. و دهمهتهقه ههئناگریّت که ههه خۆی تهفسیری ههرای نیوان دوو برایان و خیانهتی ئەمانهت و خۆکوژی و ههموو شتیکی ژیرانه و گیلانهی جیهانی کومه لایهتی دهکات که غهریزه تیکهّل به هۆش دهیّت و ههزاران ههزار وینهی گونجاو و نهگونجاو له رهفتاری تاک و کومه ل دهزیتهوه. منداّل که له ساواییهوه رایدههینن به پهرسنتی بهرد و حورمهتی تهپاله دهچیته سههه رارهویک پشتهو گازه له ههچی کیشهانه و پیوانهی هۆش و مهنتیقه.

ههه بهو پییهش که گۆش دهریّت به یهکهمینایهتی دهوری مادهه و بهرژوهوند له دارشتنی رهفتاری مروّ خۆی به کهم دهگریّ و مادهه له جیگهی خۆیدا دهکاته بگریّ جیهانی دهورییهوه. ئنجا چونکه مروّ لهم رۆژگارهدا دهو دراهه به دروست کراو و شتومهکی مروّفکرد که پیوستیهتی له مردن و ژیندا و به درژیایی سال خهریکی پهیدا کردنیانه ئیتر بهخشینی یهکهمینایهتی بهو شتانه له تهختهی کومه لایهتیدا دهبیته حورمهتی شتیکی که پراوپری دهووبهیهتی و خۆشی و چارهنووسی پییهوه بهنده، لهوهوه ریژنان لهو شته و پلهی تهئسیری له قهناعتیدا که لهکه دهکات و به ئاسانی خۆی تهسلیمی ئاکامی ئەو قهناعته دهکات و دهستی شل دهیّ له نرخی ئیراده و مهیلی خۆی و زۆر به ئاسانی چهپهسانی له ئاست شکۆی فرۆک و T.V دهبیته مانیع لهوهی بههپهسی بۆ هیژی ئیبداعی دروستکهری ههردوویان. مروّ بهر له پهناههزار سالّ بایی نیسهتی ۹۹٪ به بوونهوهی سروشتی ئابلووکه درابوو که هیچ دهخلی بهسهه ههبوونیانهوه نهبوو، لهوهشدا خۆشجلهو بوونی بۆ هیژی سروشت و دانانی به سههراوهی دهسهلات لهو دیارده سههسوورینانهی دهیدیتن، ئاکامیکی بههراو بوو، ئیتر سههیر نییه هانا بباته بهر تۆتهم و تهئیسیم و قوربانی له دهردهست کردنی پهزامهندی و رهواندنهوهی غهزهبی.

به دهم رۆژگارهوه دروشمی حالّ گۆرا تا وابوو دهستکردهکانی مروّ ۹۹٪ی دهووبههه خهلقی سههردمی پرکردهوه، وپرای ئەمه فیترگهی فکر و باوهه که ئەرکی تهفسیری بوونهوهه دهکیشن و پیوهندایهتی مروّی پیوه راههدهکهن له زیادکردندا بوون و ئەو فهلسهفانهی مادهه دهکهنه راههکهه بوون به زیده هیژی دهسهلاتی مادهه و دهووبهه بهسهه ئیرادهی مروّدا و زیده بینههه پایهه مروّ خۆی له مواعدهلهی گوزهران و گۆرانکاریدا. دوور نییه له حقیقهت بلّین پایهه بهرژوهندی ماددی له عهقلی کهسیکی بهرنامه زانستییهکان دهخوینی، سهههههه زل کردنی دهوری مادهه، ئا ئەو پایهه دهوری تۆتهمی ئەفسانهیی دهبیئیت لهو واقیعه تهماوییهی که له تیکهّل بوونی دوو شتی دژ به یهکتردا پهیدا بووه، واته له تیکهّل بوونی «علمانیة» لهگهّل «مادیة» چونکه باوهه به زانست «علمانیة» تیشکیکی خولاسهه مروّفایهتییه باوهه به مادهه «مادیة» ش مادهه به خوازانیکی رووته، ئاکامی تیکهّل بوونیشیان ئەوهبوو

تاكه كهس دوو مهفهوومی ناچۆری له تاكه شتیكهوه بۆ پهیدا بێت ئیتر وابوو كهسیکی ماددی - هۆشپهسهند له لایهكهوه دهلی مرۆ خالقی چارهنووسی خۆیهتی كهچی له لایهکی دیکهوه دهلی گۆرانی هۆی بهرهم دهكیشینهوه بۆ گۆرانی پێوهندایهتی سهر به بهرهم و لهوهدا وهها و وهها دهبیت له مهیدانی گۆران و پێشكهوتندا، بهو پێیه لهسهرهتاوه مرۆ دهباته خانهی تهقدیس، دووایی تهسلیم بههۆی بهرهم دهبی لهوهشدا گوئی ناداته هیندی كه هۆی بهرهم سنعهتیکی مرۆیه به دهم رۆزگارێکی درێژ له پێشكهوتنی بهشهرهوه پهیدا بووه.

ئنجا ههر چونكه هۆی بهرهم تیک بهستن و كۆكردنهوه و رێكخستنێکی مرۆیه و له مێشكیهوه زاوهتهوه ههرگیزاو ههرگیز ههزاریهکی پهلكهزێپهنی ریز لهو هۆیهی بهرهم نهناوه. مادده و بهرژهوهند و دهستورهكانیان كه به بزوینهری میژوو دهژمیردرین، كاتیك بوون به جیگیری مرۆف له ههڵئانی كۆمهڵ و دارشتنی چارهنووسی، دهبینین رێگه خۆش دهكهن بۆ ئهوانهی چاویان بریوهته حوكم و دهسهلات (كاتیك بوون به حاكم) ناز و فیز بهسهر خهلقدا بكن به ناوی مادده و بهرژهوهند و تهناقوزهوه و زمانی حالیشیان دهلی: ئیمه له بهرهكتهی نهزهریه و به هونهری تیگهپهشتن و دروست لهكارهینانی، خۆراك و پۆشاك و چی مومكینه له گۆیزههمنی (مواصلات) و كهیف و سهرحهمی پێداویستییهكانی گۆزهرانمان دهردهست كردن، دهسا پتر و پتر تیکۆشن و سپاسی رێژیمیک بكن «اطعمكم من جوع...» ... تا كۆتایی ئهوه چهشنه قسهی پرووپوچ و تاوانباریش... خۆ خۆراك و نۆشههمنی به سهدهقه له ئهنباری باب و باپیریان دهرنهچوو ههتا شوكرانهی لهسهر بژمیردریت، ههرچی ههیه دهسكردی ئهوه خهلقهیه كه مێشكیان به قسهی وهها گومراكه پر دهكریتهوه و كاریهگهرایهتی مسكینان دهرزێتهوه بۆ مادده و بهرژهوهندی كه و لال تا دهماغیان پێ بشۆنهوه و باوهرینان بهخۆ بچپین و پایهی نیمچه خویان بهسهر عهرشی ناز و كهشوفش بچهسپین بهوهشدا «پاداش به پێی بهرهم» سهروهین دهبیت چونكه خاوهن نهزهریهكان و مهعلانهكانی له بووزدان <٢٤> كۆمهلهی حهسایهوهن، گوته دههههشن و رینموونی بهرهم هینانیک دهكهن ملكایهتییهكهی هی دهولهته چ زهرهركیش ناكهن له ههله و وپینهیهکی تیکه له به رینموونییهكانیان ببيت كهوا بیگومان له مل كهسانیک دهپچرین رهنجدیدهی بهرهم.

ئنجا كه شادی به رههایی له گلهیی و به حهسانهوهی پاداشی پتر و دهسهلاتی تهسهلتر دابینیان دهكات رهنجدهریش دهتلیتهوه له ماندووهتی و بهرپرسیایهتی و بئیرادهیی و پاداشی كه، مافی مانگرتن و رازی نهبوونیشی نییه به پێچهوانهی حالوبار له جیهانی سهرمایهداری كه له بیردۆزی تهناقوزدا به چهوساندنهوه و چپاندنی كریكار ههلهراوتهوه، ئیتر ههر وهك پێشخستنێ دهوری هۆی بهرهم له دهوری مرۆ كیشایهوه بۆ دابهزینی پایهی و له دهستدانی مافی ئیختیار. ههروهها خاوهنایهتی «سهرزارهکی» كۆمهڵ له هۆی بهرهم بووه بههانهی سپینهوهی مافی مانگرتن له لهیستهی مافهكاندا.

قسهیهکی زۆر سهیریش كه به بهرینایی دنیا دهگوتریتهوه ئهوهیه گۆیا فلانه حیزبی فهرمانیهوا له فلانه ولاتدا بۆ هینده سهد ملیۆنه مرۆیه بژیو پهیدا دهكا وهك بلیی ئهوه ملیۆنانه ههموویان «تهنبهلهكانی سولتان» ن تیر بهزگ له سفرهی دیوهخانهی حیزب دهخۆن. دهولهتیکی وهكوو چین ملیاریك و سهد ملیۆن كهسی تێدایه، له خاك و ئاو و مهعدن و سهرچاوهی دیکهی سهروهت نیسهبتهی پتر له نیسهبتهی

سەرۆهتی تايوان (فهرمۆزه)ی ههیه کهچی تايوان له ریکاری ئابووریدا چ بۆ تاک و چ بۆ کۆمهڵ پێش چین کهوتۆتهوه. خۆ ئەگەر چین دابهش بکری بە ۱۰۰ دهولت گیروگرفتی زیاد دهکات چونکه ئیرووی ئابووریی <۲۵> چینی پان و پۆر بهو کهرت و پهرت کردنه و ههلبهرینهوهی پێوهندایهتی نیوان که له شهکان دهپوکیتهوه.

بهائی کۆمهڵگهی زل ههولێ پتری دهوێ بۆ ریکخستنی کاروباری، بهلام دیسانهوه راسته بلێین دانیشتوانی دهخهریکین و بژیو به ئارهقهی تهوێل پهیدا دهکهن، پانایی کۆمهڵگهشیان دهرفتهی بهرینتر بۆ پێشکهوتن دهرهخسینی ئەگەر سهراچاوهی داهاتهکانی به مهعلانی له کاربین، مهعلانیهکی ریک بۆ لهگهڵ تهبیاتی مرۆ نهک لهگهڵ بێردۆزیی پیرۆز. تۆ ئەگەر له تاکدا تاکایهتیت کوشت له ریتی ملکه چ کردنی بۆ فهرمانی هۆی بهرهم و ئیبداعیت کوشت به تواندنهوهی له دهریایهک مرۆی بێئیراده دهگهیهته ئەو موعاده له سهختهی که بریتیهی له برینی بالی تهیر و پهراوندی قاجی هاموشۆکه. به دهویرشتهوه ههلهلهی موژدهدهران به نههیشتنی چهوساندنهوه تیههلهدهکات.

ههرچۆنیک بیت، نه بهرژوهههه و نه ئینساف و نه داد و نه راستی ههیه له پاشخستنی دهوری مرۆ به دوا دهوری غهیری خۆی له گۆرانکاریدا، ههر دروستاندنیکیش <۲۶> زهینی بلیمهتان پێی بپشکوێتهوه بۆ پهکخستنی ئیرادهی مرۆ به نیازی سهردانهواندنی بۆ هۆی بهرهم بریتیهی له چهسپاندنی زیللهتی زۆرینه و باغلبوونی کهمینه. ئەگەر پهنجته له گوتهی «به گۆرانی هۆی بهرهم پێوهندییهکانی بهرهم دهگۆرین» گیر بوو و خسته ئەم قالبهوه «به گۆرانی مرۆ ئامراز و حالوبار و رێژیی دهگۆری» ههپههه سهرهوبنهکته خستهوه سهه بنگهی خۆی و ولاغت بردهوه بهرای عهرهبانه و مافت دایهوه به خاوهنی و پهندیارهکانی سولتانت خامۆش کرد که سوور بوون لهسهه نۆکهرایهتی مرۆ بۆ ئالهت.

باوهرهینان به ماددی بوونی مهسنوعات تا ئەوهی بپێته کاریگەر له دارشتنی مرۆ بۆ تیخویندنهوهی پێوهندیی نیوان دروستکهه و دروستکراو و بۆ گویدان به ئیرادهی مرۆ و ههز و مهیلی له رهفز و قبوولی شتان وهک ئەوهیه، به پێی روالهتی حال، بگوتری رۆژ به دهوری زهویدا دهخولیتهوه، یهک له ئەنجامهکانی ئەم گوتهیهش ئەوهیه زهوی مهکهزی جیهان بیت و ههندی ئەستیرهی که بیست ملیار سالی تیشک لێی دوورن به خیرایی ملیارهها جار پتر له خیرایی تیشک دهخولیتهوه و چهندین ئەنجامی دیکهش له فیزییا و فهلهک و راستیهکانی بوونهوهه ههمووی دهپووجینهوه.

گوتهی ماددی بوونی دروستکراوهکان و نۆکهرایهتی مرۆ بۆیان، هیندهی که گوتهی سوورانهوهی ئاسمان راستیهکانی جیهان سهرووبن دهکات، ئەویش هینده کاریگەر دهبیت له ههلوهشاندن و درێوکردنی کهسایهتی مرۆ، گرینگترین تهئسیریشی له مرۆدا ئەوهیه ئیرادهی خۆی دهورپینیت و ملکهچتر دهبۆ بۆ فهرموودهی بێردۆزان له بابته تیکهولیکههی سهه به مهنتووچاتهوه. ساحیر و شهعهدهباز و غهیبخوینهکان توانیان میگهلی مرۆ به دوا خویندا راکیشن به نامهی دهسهلات راکشان بهسهه چارههنووسدا، ئەمهشیان بۆ لووا له ریتی دزینهوهی هۆشی خهلهک بۆ ئەوهی ئەنباری خهفه کردن بهکاربهین کهچی ئیمروکه فهیلهسوفیکی دهسهلاتدار ئیرادهی خهلهک دهزیتهوه بهوهدا که پێشکهوتن و کوشادی و گۆرانکاری دهاتهوه به ئالهت و فرۆشههههنی دهسهلاتی خویشی بهسهه مهسنوعات و

شتمه کدا دهبه سستیته وه به شه رعیه ته خۆسه پاندنی و به واجی بی سهر که چ کردن له خه لکه وه بۆی ئیتر له رینموونی و کارگوزاریدا به پتی پتیوست جارتیکیان هونه ری وشه و جارتیکیان هونه ری قه مچی به کارده هینت.

چه ندیکیش بیر ده که مه وه له چاره کردنی به لای قه مچی و زیله ته سهر دانواندن ههر ئه وه م به بیردا دیت که هۆی به ره م له عه رشه هه لبه ستراره که ی دابه زیت و مرۆش دانیشی له جیگه ی ئه و و جیگه ی هه رچی جی مری گرتوته وه له ته فسیری میژوو، به چین و ته ناقوز و حالوبار و داخواریا کانیه وه، که له ریی فه لسه فه وه پیوه ندایه تییان به ئیراده و وه ی مرۆه هه لبراره ته وه.

په نا بردنه بهر نمایشت و مانگرتن کاریگه ر نابی ئه گه ر له چارچیوه ی ریژی میک نه بی ریز له ئیراده ی مرۆ دهنیت دهنه نمایشت بۆ به ره ی نمایشته که ران نارها و سه رکوت کردنیشی ره واه ده رده چیت بۆ فه یله سووفیکی خۆی به وه کیلی میله ت داناوه له هه لسوورانندی کاروبار له ریی ده ست داگرتنی به سه ر ئه و بژی و هۆی به ره مه ی له ده قی نه زه ریدا جله وه ی میژوو یان گرتوه.

دارینی کاریگه رایه تی له دروستکه ری که لویه ل و به خشین به که لویه له که وه ک ئه وه یه ده وری دکتور له برینکاریدا په ک بیه خیت و هونه ره که ی شیفا به خشی نه خۆش بده یته وه به ژووری برینکاری و تیشکی کاره با و چه قۆ و مؤرفین، ئه و په ری فه رقیش له نیوان هه ردوو حاله تدا هه ر ئه وه یه که فه یله سووفی خۆسه پین ناتوانی یاری به ئامرازه کانی دکتور بکات، له بهر نه زانین، به لام قوماش و هیله که به ئاره زوی خۆی دهبه شیتته وه، به فیلی ته نگکردنه وه ی ئازادی و بریار له سه ر مزه ی مانگانه و دیاری کردنی خانوش ده ست به سه ر ئیراده ی دکتور داده گرت هه ر به و جو ره ش به سه ر خاوه ن مه هارت و ئه دهب و هونه ر و بیاری و دۆزینه وه دا زال ده بیت.

سه یر نییه له ریی دانانی ئاله ت به فه رمان ره واه له سه ر مرۆ مزه ی کریکاری هه ره مه کی زیاتر بکات له هی دکتور هه ر چونکه کریکار نزیکتره له ئاله ت. دکتور و ئه ندازیار و تیکرای بیاریه کانیش ئه رکی سه ر به ماسولکه هه لئاگرن و به له کاره یانی فکر و زیره کی و ئه فراندن و ئیبداعه وه خه ریک دهبن. به راست به رزکردنه وه ی پایه ی ئاله ت به سه ر پایه ی مرۆدا، له ریی به خشین گۆرانکاری به ئاله ت، زیاده ی مزه ی ئه رکی بی مه هارته ی ماسولکه ی مسۆگه ر کردوه چونکه ئاله تیش به زۆری ئه رکیکی ماسولکه ی بیفکره به ئه ستۆوه ده گری.

ئنا ئه گه ر ئه رکی گیل له ئاله تدا ریزدار بیت بۆچی له مرۆدا ریزدار نه بیت، که دروستکه ری ئاله ته که ش پایه ی به دوا پایه ی ئاله تدا بیت بۆچی نه خریتته دوا ی پایه ی خاوه ن ئه رکی ماسولکه ییه وه! به به ختم سویند، هه لاواردنی کریکاری ره شوکی به سه ر خاوه ن ئیبداعانه وه هۆشمه ندانه ترین و مه نتیقیتترین کاره له به ستنه وه ی کۆمه لایه تی و میژوو به هۆی به ره مه وه نه ک مرۆ.

من له م ده مه دبا به بهر توانا وه م نییه خۆ ته رخان بکه م بۆ پیشکه ش کردنی جیگریکی ته فسیری ماددی ته ناقوزی به رژه وه ندی له قه وارده ی بیردۆزه یه کی سه رله بهر ده ست بدات یان بشی بخریتته گه ر به و سه به بانه ی بنه ماکه یان هه لئاوه و به دنه ده ری به ره و پیشچوونیه وه و به هیما یه کی رووه و دوا رۆژیک که له لیكدانه وه دا خۆ به حه تمی یان له گوین <۲۷> یان موخته مه ل بنوین، چی لیرده دا ده یلیم بانگه وازیکه بۆ

وازهینان له موژدهی درې و تیکدان و بنهکیش کردن بۆ سهر ریبازیکی بهرهو دواړوژیکي گهش، تا نهگه ر به یه کینکم گوت: برات مه کوژه، نابې تهنگه تاوم بکا به داواکردنی کاریک له بری براکوشتنه که ی دلې خوئی پئی راگیر بکات، نهوهندهی بهسه باوه درې براکوژی به لاره بنیت و خه ریکی ته ماشای هاموشوکه ران بیت... نه ستیران بژمیريت... کراسه دراوه که ی بدووریته وه.

نهم جیهانهی به دهورمانه وه زور نمونهی ولاتی نهوتوی تیدایه به سهر پویهی ژیاریه وه، به هیترین وه سیلهی تینه لکینشان و ته سه لی و نه مینی قوتار بون بوو له بیردوزه پیروزه کان و وازهینان له نه رهنه درې ویرانکاری و کوشتن و سوتاندن تا که وته سهر رهفتاری نهوتوو که نیهادی پاک و نییه تی چاک و رها له چنگالی غه ریزه ی کویر، په سندهی دهکات. یه کیک له گوته عه جایبه کانی نهو رۆشنبیرانهی به گه ل مه نتیقی مونافه سهی سهخت و خو به ستنه وه به هیزی ماسوولکه که وتوون و پرو به پرووی ده که نه وه نه وه یه که ده لاین ولاته پیشکه وتوو ه کانیس به قوناعی توند و تیژی و کوشتویریندا تیپه ریوه تن و به بازیک نه چوونه ته ناو به هشتی نه مانه وه بی سوورایی خوین و توزی ملانی، به وه شدا و رینه کانی جیهانی دهیه مینمان له بهرچاوی نهو رۆشنبیرانه دا مه فوووم و دروست ده دیترین و ده چنه خانه ی به داده تی بی ده مه ته قه.

چ موباله غه ی نییه که ده لیم: ته بریری نهوتوی بۆ به رده وام بوونی جیهانه که مان له شه ره قوچی و یه کتر سهر برین عه یاره یه کی نمونه یه له گیلی و که وده نی و هوش سه که تی چونکه مه نتیقی شیتیش ناسه لینی بتوانین ده ست له گیا و گول هه لبرگین بۆ چاره ی نه خو ش و هانا ببهینه بهر نهو جیهازه سیحریانه ی «پزیشکی» که هه مووی تازه بابته ی ژیارین نجا رۆژگاره ها به سهر ببهین له پیکوته ی نیزاعه کانی سه ده ناوه ندیه کان هه ر هه تا نیسپات بکه ین که گورانکاری به بازیک مومکین نییه. نیمه له ماوه ی مانگیکدا شوین پیان هه لده گرینه وه له به کارهینانی سه نه ته مرؤ حه په سینه کانیان نیتر چوناو چونی ده توانین گیل گیل وهک میرووله برۆین به رهو رهفتاری ژیاریه وه؟ براله! نگه تی جیوانه وه ی نهو جوړه شیتیه ی وها پووجه ل گه لیک بیره زاتره له وه ی به خو فریواندن لپی رها بم و بلیم: بریاری ناچاریه و زهروورته! ناخر چون متمانه م بیت به وه دا که زهروورته ده مانبا بۆ قبول کردنی رادیو و ره فزی به زهیی و داد و نه مان له ته جره به ی نهو میلله ته ژیاریه سه ندانه؟ زهروورته له «ناسانی» رادیو و «نهسته می» به زهیی هه لنه قوولاوه: درنده یی نهو گورگه یه خوئی له ناخماندا حه شار داوه و فه لسه فه تیژی دهکاته وه که هه ر فه لسه فه که خوئی ره فزی به زهیی و نه رمونیانی دهکات.

نه وه ی خه فه تیشم له م به لایه توقینه رده ا زیاد دهکات که پیشه نگه کانی رۆشنبری و خه باتگیره کان، نهک ناپوره ی نه زانان، و رینه ی عوزری پووجه ل ده جوینه وه چونکه ناپوره ی خه لک له بنه رته وه ناگادار نییه چون و کهنگی هه لستاوه کان قیت بوونه ته وه دانیشتوو ه کانیس گامه لاس بوون. هه تا به به هانان خو بگنخینی و عوزری بیسه روپی هه لبه ستی، نجا خه فه ت چه ند جار ان زیاد دهکات که لیم سووره راهاتن له فرۆک به چاولیکه ری کاریکی قورسه چهنده ها پرۆزه و مه شق و فهند و زانستی گه ره که که چی خوگیری کردنی برا و برادر و هاو نیشتمانییان له یه کتر سهر برین هه ر هیچی تیناچیت، نه وهنده ی به سه ده ست له کوشتن راگرن یان خه ریکی چه نه چه ن بن یان وهک «اهل اکهف» بچنه خه وه وه، نه وساش ناواته کانی نیشتمانپه روهری و نامانجه کانی سهر به چاره نووس سه لامه تتر دهن تا ده می به ناگابوونیان

بۆ زۆره ملی. ئەگەر شەری کوشندەى برايان و هاوبەشانی چارەنوس هەر بە فەلسەفەى وروژینی بەلگەبەندکراوى لە مەنتیق دراوى ریکخراو بەریا ببیت ئەوسا بانگهێشتنی تیکههلفراوان بۆ رەحم کردن بە خویان و برايانیان و نیشتمانەکانیان تەنها یەک وەسیلەى گەرەکه بتوانی ئەو فەلسەفانە لە مێشکیان بسپریتەوه، ئنجا وەسیلەکه شاللا عەقلانى یان ئەفسونانى یان شەعبەدەبازانى یان ورینانى دەبوو که یفی خۆیەتى.

جا ئەگەر یەک لە بەهانەگران بەرەهەست بوو بە نامەى خەسارەتیکى لە سپنەوهى نەزەرییان پەیدا دەبێ دەلیم: لە تۆلەى نەزەرییەکان ئەوەندەمان بەسە گەل و نیشتمان بەسەر خەریتەى جیهانەوه لە ئەماندا بن، فاتیحەش بۆ رۆحى فەلسەفەى مردوو بە رى بکەین پترى سىبوورى تىدایە لەوهى بۆ رۆحى زیندووى مردوو بەرى بکری.

هەروا بە دەم رچەى ئەو بابەتە قسانەوه دەروین: ئەگەر بەدیلێک پىویست بێ بۆ ئەو بىردۆزیانەى دنەى ملانى دەدن بە نامەى ئەوهى خەلک لە بەتالایى فکریدا ناژیت بە تاییەتى ئەوانەى فرچکیان بە هەلسوکەوتى ئایدۆلۆژییەوه گرتوو، بەش بەحالی گەلى وەک ئیمەمانان پلەى خۆرپزگار کردن (لە داگیرکەر) لە خۆوه بەریارى بىردۆزییەک دەبێ لە هەموان بەهیزتر و ئاشکراتر و پاکتر ئەویش بىردۆزى ئازادبوون و باوەرى ئازاد بوونە.

بۆ ئەوهى خەلک لە دەسلاتی بیگانه رزگار بێ تاکە دینیک و تاکە فکریک و تاکە بریاریکی بەسە ئەویش «ئیرادەى رزگارى» یە بێ پرینگاندنەوه و زەرنەخساندن. ئیرادەى رزگاریش بیگومان «وەسیلەى رزگارى» دەخوازیت که لەرووى زەرورەتەوه هەموو جودایى بیرورا، و هەموو فرەسەرۆکیەتى و هەموو بەهانان بەلاوه دەنى مادەم رینگە دەرناکات بۆ ئەو ئامانجەى ئیرادەى ژیان دەیسەپینیت که هەر خۆى دایکی ئیرادەى رزگارییە.

هەرچى وەسیلەى رزگارییە، بەهیزترین و برنەترین و مسۆگەرترین ریزەیهک بۆ «یەکیەتى بیرورا» یە لە پلەى یەکەم و دووهم و دەیەمدا ئنجا دەورى موزدەدان بە قەلەم و بە زمان و بە فیشەک دیت چونکە نە قەلەم نە زمان نە فیشەک شەرەفى «پاراستنى ژیان» و «ئیرادەى رزگار» ی وەرناگریت ئەگەر لە دەرووى جوداوازیى بیروراوه دەرچیت. ئەوهى لێردە دەلیم چەند سادە و ئاشکرایە بۆ بەدیھەى مرۆ، ئەو فەلسەفە و فکرانەى لە قۇناعى ئازادکردندا خەلک برپر و کەرت کەرت دەکەن چەپەلیەکەى ئەوانیش هیندە سادە و ئاشکرا و بەدیھییە.

دوواى ئازادکردنىش هەر بە چەپەلى دەمینیتەوه ئەگەر لەسەر ریبازى توندوتیژی مایەوه بۆ چارەکردنى موشکیلە. بەلگەیهکی راست بوونى تەئسیری ئۆگرگرتن بە جیوانەوهى فکر و بیرورا ئەوهیه که بارەها رەخنەم لى گرتوو لەوهدا که زوو بە زوو جوداوازیى گۆشەى نیگا سەر بە کوشتن و برینەوه دەنى چونکە هەر لایەنە نوختەى خیلاف دەجوتیتەوه بەو جۆرەى حەق بە لای خۆیدا دەهینیتەوه و لایەنى دیکەش تاوانبار دەکات. ئەم جیهانە دواکەوتووئەى خۇمان حالەتى وەها سەیر و سەمەرەى هەیه که لەوانەیه دوو گرووبى سیاسى لەسەر ناولینان ریک نەکەوون، یەکیان «ئیشتیراکی دیموکرات» و ئەوى دیکەیان «دیموکراتى ئیشتیراکی» بیت، لە حالیکدا هەردوو گرووپ لەبەر یەک دوژمن هەلدین، ئنجا ئەگەر

ریکهوت له دهمی فیرار کردندا کوی کردنه وه، پیتولی سیاسی!! رووی سیلاحیان پیدهگوریت له دوژمنه وه بهرو یه کتر بؤ چاره کردنی خیلافه بنه په تیه که ی ناولینان چونکه شوړشگیز هرگیز هلی میژوویی!! بؤ چاره کردنی ته ناقوز!! له دست نادات.

په ننگه که سی وها ه بیت بلیت، چ سوود هیه له بوغاندن خیلاف و براکوژی و چ دامن دها خه ریکی پوچاندنه وهی ئه و بیردوژیانه بین که چاره ی گبروگرفت له «نقض النقض» دا ده بینی له حالیکدا جیهانی کون و نوی پر بووه له خیلاف و کیشه و ملانی له سر به رژه وهند بی یان وه هم بی و چون دهمی چاوه پروان بین له وانه ی خه ریکی مهرگ و ژین باوهر به سوودی چاره کردنیک بین که بریتی بیت له په ندی ناموژگاریه کانی یه کینکی وه کوو من که پیان ده لی: واز له کوشتاری ناوخیی بهین هه مووتان هه له شه ن! چ عاقلیک چاوه پروانه له وانه ی یه کتر دهرپنه وه هه موو ئه و به هانه و هویانه فراموش بکن که گه یاندنیه گه وره ترین ته هلوکه و گوئی بدنه رپیواریکی له په رستگدا به دم وهنه وزی هه سانه وه وه نوشتووان دهنوسی له په ند و رینمونی پاک و پیروز که له سه رته ی تیکه له قران و یه کتر برینه وه و لیکتر ترانزه وه په فزیان کردبوو؟ جیهانی فه لسه فه و به رژه وه ندی تیکه له قران و حوجه نییه به گوته ی شاعیرانه ی رازیه وه به نییه تی چاک و ههستی مه رانه که پیشتر هه رچی دهماری باوکه تی و دایکه تی و روله یه تی هه بوو تیدا پووابوو و شیرازه ی برایه تی و خزمایه تی و دوستایه تی پسابوو و پرای نیفلاسی شیرینایی کوبونه وه به دوری خوانی ته بایی پر له خوشترین خوراک و نوشه مه نی.

ئه و جوړه قسه یه ی له خومی ده که مه وه به ره لست دیار دها که من بیئاگا نیم له ماجه رای دنیا و له ئه سته می داخواریه کی به دم شریته ی وتویره وه دهری دهریم. نه ک ئه م و به س: نیمکان نییه بخزیمه قه لاتی زورانازی و مهیدانی شه ر و هه را به خوم و بلویری شوانه که ی که جبران خلیل جبران لیه وه ختوکه ی دهینایه هه سته دهماری خه والوان به سترانه خه ون بینه که ی جیهانی خه یال کردی:

اعطنی النای و غن فالغنا سر الحیاة

بلویره که م بده ری و بچره، ستران نهینی ژیا نه

نه ستران نهینی ژیا نه و نه بلویریش نه یژن به دنکه توویه ک ده گه یه نی و نه کینچیکش ده گیریته وه له پیستی بابایه کی له سه ر خاک نووستوو، ئاخو ئوفی خویشی ناگه یه نیته دهروزه ی پاسه وانی قه لاتی ته ناقوز و زورانی...

پاستیه که ی من هه رچی دهنوسم به په رخنه له ئایدولوژیی توندوتیژایه تی و بنه په تایه تی و فه لسه فه ی ملانیی ریشه کیش له هونه ری بیتاقه ی بانگ هیشتنیکه وه یه ریم پی دها ت به خوم و بیروپامه وه بجمه سه ر سفره ی ئه و ماسولکه بادراوانه ی پر چه ک و دهمارکشت به په رگیری چونکه من برنده یی و توندی و په حمپسینی و ئاشتینه ویستی دهنرخیم به و مه نطقه ی که ئه و هه لاکه تانه له سه ری هه لچه قیوون له پی دوزینه وه ی هه له شه یی و خه له ل و زدره ریانه وه، هه نگا ویش به قه له م هه لدینم له به ر روشنایی ئه و نه تیجانیه ی پرویان داوه و چی دهمی روو بدن تا ئه و په ری مه وداکانی توندوتیژی به ته نیشته ئه و نه تیجانیه ی له جیهانی پیشکه وتووی ژین و زیاردا پرویان داوه که هیچ تیزرپویه کی تیدا نه بووه، تاکه

سه‌لینه‌یه‌کیشی <۲۸> به‌رز نه‌کردۆته‌وه رپی دهرکات بۆ تاکه شه‌قامیکی چ لکی لی نابه‌وه: من له هه‌رچی نووسیوهم هانام نه‌بردۆته به‌ر ببردۆزه‌یه‌کی حازر به‌ده‌ست به‌ خۆی و پێشه‌کیه‌کانی و به‌لگه‌کانیه‌وه روو به‌ روو ببیته‌وه له‌گه‌ل چاره‌سه‌ری بنه‌رته‌ی و بۆچوونه‌کانی ماددی و خۆبه‌ستنه‌وه‌ی به‌ ته‌ناقوزه‌وه چونکه ئه‌مهم کردبایه له‌وهم تیپه‌ر نه‌ده‌کرد که عه‌قیده‌یه‌ک بکوتمه‌وه پێشتر مه‌درسه‌ی ماددی رته‌ی کردۆته‌وه هه‌ر وه‌ک ناماددی ره‌فزی ماددی کردووه، مه‌علوومیشه من له جیوانه‌وه‌ی بیروپرای غه‌یر ناگه‌مه خاوه‌نه‌که‌ی له‌ دارشتن و قه‌شه‌نگی ته‌عبیر و په‌ی پئی بردنه‌وه.

مه‌درسه‌ی ماددیش له‌ قسه‌مدا ناوی دیت چونکه بنه‌ما و به‌لگه و شیوازه‌کانی له‌ دنیای کولان و هه‌لچوون و چاره‌ی بنه‌رته‌ی و ریشه‌کیش کردندا بره‌ویان ستاندووه منیش ریم به‌ خۆم دا ته‌عبیری «ماده» له‌ نووسیندا رووپیویکی له‌ خۆی به‌رینتر بگریته‌وه له‌ جیهانی شه‌ره دندوکی و خه‌باتدا. راستیه‌که‌ی من له‌ گوشه‌ی قه‌له‌نده‌رانه‌ی بیتوانای ته‌ئسیر و ته‌غییرمه‌وه هه‌موو جوړه توندی و په‌رگیری و گرده‌برایه‌تی و هه‌لوه‌شاندنه‌وه و پوواندنه‌وه و چی که‌میش بی له‌ په‌کخستنی خه‌لک دژی قه‌ناعه‌تیانه‌وه تیکرایان تاوانبار ده‌که‌م.

ئجا چ هه‌ولیکی بۆ په‌ره پئی ستاندنی مه‌زه‌به‌یک له‌ سنووری، کوردی گوته‌نی، حوسنوره‌زای خه‌لک تیپه‌ری کرد له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه مه‌رفووژه من په‌رگیرم و بنه‌رته‌یم و نه‌سه‌لینی چاوپیدا گێرانه‌وه‌م له‌ مه‌سه‌له‌ی «دلخواز- اختیار» چونکه چه‌ندیکی له‌ تۆبزرکاری به‌سه‌لیندریت ده‌کیشیته‌وه بۆ زۆری، دهرگه‌ی به‌ره و ته‌ئویلیش بۆ دنیا دۆست ده‌کاته‌وه چونکه له‌به‌ر که‌مه‌ترخه‌می خه‌لک له‌ ئاست مافه‌کانیان درنده‌ترین که‌رسته‌ی چپاندن، بی ته‌ئویل، به‌کار ده‌هینن چ جایی ئه‌وه‌ی به‌هانه‌یه‌کیان ده‌ست بکه‌وی. ئه‌و یاسایانه‌ی زۆرینه‌ی خه‌لک په‌سه‌ندی ده‌کات به‌سه‌ بۆ جودا‌کردنه‌وه‌ی ره‌وا و ناره‌وا.

له‌ رووی پاکیشیانه‌وه به‌سه‌ که‌ بلوی له‌لایه‌ن زۆرینه‌ی ئازادانه‌وه بگۆردرین، بۆ ئیمه‌ش به‌لگه له‌سه‌ر دروستی ئه‌و حاله به‌سه‌ که‌ ده‌بینن جیهان ئارامه و داد له‌ بره‌ودایه و پێشکه‌وتن به‌رده‌وامه له‌ هه‌ر ولاتیکی پێره‌وی له‌ ئازادی بیروباوه‌ر و له‌عه‌نه‌ت له‌ زۆرکاری ده‌کات.

به‌ هه‌مه‌حال وه‌رامی من بۆ که‌سیکی له‌پایه‌ی ئه‌و قسانه‌م داده‌له‌نگینئ که‌ له‌ قه‌له‌می مرۆیه‌ک ده‌چۆرپیته‌وه قه‌له‌می هه‌لاواردوه به‌سه‌ر تیغ و په‌تدا، ئه‌وه‌یه که‌ ده‌لیم: ئه‌وا چاوم پۆشی له‌هه‌رچی شیاری و نرخ و گرنگی هه‌بیت له‌و به‌لگانه‌ی گوتم و ده‌یلیم به‌ پالپشت له‌ گوشه‌ نیگام، وا خۆم و په‌رۆشم و خه‌ریک بوونم خسته به‌ختی ئه‌و هینده ئینسافه‌ی وه‌ک خلته له‌ قوولایی ویژداناندا مابیت له‌وه‌دا که‌ من نه‌مویراوه ئازادی ته‌عبیر به‌کاربه‌ینم بایی هه‌زار یه‌کی ئه‌وه بکات که‌ ئاپۆره‌کوژی بیگوناخان و تیکده‌ری شار و دئی و کیلگان به‌ مجیزه‌وه و پێگری مال و گیان و نامووس به‌ فه‌خره‌وه ده‌یکه‌ن له‌ ژیر دروشمی ئه‌وتۆ به‌ شکۆوه ده‌ره‌وشیته‌وه و به‌ نامه‌ی پاک‌ی و پیروزییه‌وه هه‌ره‌شه له‌ هه‌موو مرۆیه‌ک ده‌کات که‌ لیو به‌ ره‌خنه‌ بزیوی.

قسه‌ی خۆمان بی: له‌ کۆنه‌وه وه‌ها عاده‌ت بووه، هه‌ژاریک ته‌بیاتی ده‌سه‌لاتداریکی لیل کردبیت پاداشه‌که‌ی له‌ خه‌لکه‌وه به‌ دمدا هاتنه‌وه و تیپراخویرین و به‌هه‌له‌ ده‌رچواندن بووه چونکه خه‌لقه‌که‌ راهاتووی ناز راگرتنی مرۆی ده‌سه‌لاتداری سته‌مکار بوون که‌ ئاکامی یه‌که‌می ئه‌م عاده‌ته گالته‌کردن بوو

به گه دایه کی پی له بهر هی خوی پتر راکیشیت، ئا ئه و گالته و تیز پیکردنه روویه کی مه یله و شرایه وهی پر له مه رایه و هه لپه رستی پیوه بووه و هه یه به وهدا که تیزکردوه کان خویان ده په رینه وه له خاموش بوونیان به رانه ر زولمه که، له گه ل ئه و پاکانه یش هه ستیکی نیره مووکانه ی له خورازی بوون دلایان ده داته وه: وا لیره دا سی که تنی < ۲۹ > زل له ناوتویژی هه لوه ستیکی مه ینه تاوی سه ر به جه رگه ی کومه لایه تیمان په یدایه: که تنی یه که م تاوانبار کردنی مه ردایه تیه کی به خشنده.

که تنی دووم، پیروزبایی له باغل بوونی زالم رووبه رووی کومه له ی وره به رداوان. که تنی سینه م پاکانه یه کی ساخته کارانه ی گه ل به به هانه یه ک که پیروزبایی زالم تیکه ل به شکانده وهی مه ردیکی ستم نه سه لین ده کات.

من نه ده هاتم ئه و جوړه سه رشکی نییه به کار به ینم ئه گه ر بمدیتبایه گه دایه ک بایی ده یه کی سه لماندنی زولمی زالم چاوپوشی کردبایه له گه دایه کی دیکه یان هه ر نه بایه گه دای سه رشکین نه کردبایه له به دمدا چوونه وهی ئاست زوردار خو ئه مه ش پیی ده لین «اضعف من اضعف الایمان - ئیمانی زه عیفترا له زپه ئیمان».

من دیتوومه گه دا بینه قاقه ی گه دای گرتووه تا سنووری هه لاکه ت، چ به کوژهری و چ به کوژراوی بیت، دیتووشمه تا راده ی زیلله ت دهسته و نه زهری زالم راوه ستاوه، خو ئه گه ر نه ختیکی درایه تی گل دابایه وه له ئاست گه دا و هه ندیکیشی سه رشویری که م کردبایه وه له ئاست زوردار له نگه ری ته رازووی گوزهرانی دانه ده له نگا. به لام ئوگر گرته به عاده ت که به ره وه هه لوه ستی بیلزومیه وه ده بات. قورئان، بقیسور، گله یی له پیغه مبه ر کرد که رووگرژ بوو له کویریکی وه رسی کرد به پرسیاران له حالیکدا پیغه مبه ر خه ریکی شتی گرنگتر بوو ئیتر ئایه ت ریزیان به ست له «عبس وتولی ان جاءه الاعمی» تا گه یشته ئه وپه ری گله یی له «اما من استغنی فانت له تصدی» ئیتر بو ده بی حال به ره واژ بیته وه دووی سیزده سه ده له به ره وپیشچوونی زانستی به وه دا هه ژار گله یی لی بکریت هه ر چونکه یه ک له نیوه خویه کانی نه ختیک سه غله ت کردبیت؟ من ئه گه ر په روشیکی نه زوک ده خوم له و گله ییه ی خه لک له هه ژاری ده کات، خو ئه و گله ییکه رانه یه ک به یه ک په شیمان ده بنه وه له و خوگنخانده ی ئاست تاوانبار کردنی ستمکار و ته نبه لی کردن له یاریده ی که سیکی لیی راسا بیت هیچیان رزگار نابن «له روژیکی ستمکاری باغل ده رگه ی لی ده دات و دانی لی چیر ده کاته وه و له هه قوحسیبی ده پینچیته وه به پیی یاسایه کی دارستان نشینان، ئه وساش په شیمانی و بابه رو دادانات» < ۳۰ >.

لیره دا قسم به سه ر هه موو لایه کدا راکشا که به ئه سل رووی له کوماندی پیشه نگان و تیکرای خه باتگتیران بوو که خویان هه لگری مه شقه لی شوړش و چه کوچی شوړشی عه کسین و نامزه دی یه که من بو هارین و کوتان له ئاشی ته فسیری به رزه وهندی ماددی ته ناقوزی چونکه رکه باریی ناوخوی ریخراوی خه باتکه ران، به پانایی جیهان، به حوکی فه لسه فه یه کی ده یبزیویت و دوواکه وتنیکی له و ولاتانه دا هه یه، چالاکیه کی به بره و به رده واهه تا ئه گه ر لیک خشان و پیک که وتنه وهی خه لکی له یه کتر دوور مومکین نه بی خو له نیوان خزمان ناچاریه: سه یر و سه مه ره ش له ته جره به ی که سانیکی نوره ی له ناوبردنیان ده کاتی، له و تیکوشه رانه ی جیهانی سینه م، حه فته م، ده یه ممان ئه وه یه که هه رگیز به

بیریاندا نه هاتوو په تیکي به دستیانه وده له ملی خوځان بئالیت، تا ئەگەر «بلغت التراقي» (۲۱) هەرچی
فلسفه و ئایدۆلۆژیا ههیه به خوځان و چاره ی بنه رته یانیه وه ده پوینه وه و ده بنه پنوکیکی رهش که
خهست بوته وه له تاریکایی خو فریواندن به نیعمهت و خوځی خوځان و هه ره شه کردن له غهیر.

که سیکي به دريژایی عومر له رپی شانازی کردن به عیلمانیهت و چاره نووسایهتی خو فاش هه لئناوه
به سه ر خه لکدا کاتی ده گاته رۆخی مه رگ ده بیته قه پووچه که یه که به نووکی درزی ده فشیته وه: له وه ده مه
ته نگه تا وه خه فه که ره دا یارمه تیده ریکي بو خوگیری نییه مه گه ر به گه رانه وه ی بو لای به زه بی و میهره بانی
که به دريژایی رۆژگار ره فزی کردوو.

ئایا یه که دوو ده قیقه ی به ر له مه رگی به شی ئه وه ده کات که عومریکی به سه ری برد له ئیمان هینان به
سووتانن و خنکانن و هارین بپچینه وه و له جی ئه ودا ترنجوکیکی موژده ی سه لام و گه شایی
راییه خیت هه تا گیانی یان هیزی ژیانی گاگۆله ی به سه ردا بکات به ره و گه شتی به سه رچوون و برانه وه وه؟
وا مه زانن ئه م گوته یه م نه خشینکه به په راویزی گه شتنامه ی ژیانه وه و ناچپته نیرتکی ئه و هه رایانه ی له
میژوودا گه مه یان پی دیت، خو ئه و خه باتگی رانه ی نه عره ته ی پاله وانی و داستانی شالاوبردیش لیده دن
له که رتوپه رت کردن به ولاره هه ر وشه یان پیشکه ش کردوین، هه یچ کامیکیان یه که خشتی له سه ر قوری
دیواری ویرانترین زنج دانه واه، هه رچی فه رموویانه له سه ر سه کۆی ده سه لاته وه به ئه مر و نه ی
خه لکیان ناچار کردوو به کردن و نه کردن، من و یه کیکی دیکه ش بارته قای ئه وانین که کووتالی وشه
پیشکه ش به ئاپوره ی خه لک ده که یان فه رقیکیش هه بی له نیوان هه ردوو کوتالدا وه که فه رقی نیوان
شیرینی موسیقا و گرمه ی توپه.

ئه گه ر موسیقای ئیمه مانان بو ی نه لوبای موژده کانی خو ی بچریت تا بزاندري چ خه رمانیکی لی
ده که ویتته وه خو چهندين ولات له پله ی سه ره ژوو رچووندا گه یشتنه که مانژه نی له بری توپ ته قانن بو
جو دا کردنه وه ی ره واه له ناره واه، له و ولاتانه دا مه ودا ی نیوان سیتار و شه ستیر روون بوته وه له لایه ن
گه شانده وه و توونا کردنه وه.

قسه ی من و غهیری من زیان به که س ناگه یه نیت، خو ئه و ته قه مه نییه نییه خه باتگی ران مه رچه بای
بنه رته ی پی له یه کتر ده که ن، ئه و په ری زه روویکی تیشیدا بیت به فیرو چوونی ئه رکی فکر و نووسینه تی،
تویزیش له که س ناکات. ئەگەر به دترین ناکامیشی لی که وته وه به ودا خه لک دوای که وتن و سوودیان لی
نه دیت خو هه ر نه بی شه ریان پیوه نه دیتوو: وامان دانا ئه و ئه رک و کاته ی خوینه ر له خوینده وه یه دا
خه رچی کرد، له حه للی وشه ی تیکه ه لکیش یان په وایه تیکي ئه رسین لوبینی به فیرو دا. گرنگی فکر
له ودا یه ببیته به رنامه ی چالاکي، به خو ی و ئه رک و ناکامه کانی که وه ک ئالقه ی زنجیر به دوا یه کدیدا
دین، هه رچی ره خنه ی پا که که له تاوانبارکردنی توندی و گرده بریه تی (حدیة) به کاردیت ئه وه نده ی به
به ره وه هه یه، هه ر نه بی، وه ک زه یث ئاسنی ژهنگاوی پی چه ور بکریت تا ره و نه ق بداته وه و له رزین
بپاریزیت، دامان نا زه یث نه بوو، یان رژایه سه ر لی داخ، خو زه رده ی که سی تیدا نییه هه رچه ند
به خه سارچوونیشی دلی که س خو ش ناکات چونکه به فیرو چوونی ئه رکیکی چاکه ی خه لکی تیدا مه به ست
بووی که لینی پر نابیتته وه.

دهزانم قسه‌په‌کی سه‌برۆکه‌ی وه‌ک ئه‌وه‌ی من سکا‌لای پښ ده‌که‌م له‌گه‌ل خوولیا‌ی که‌سانیک‌ی ده‌یانه‌وئ
 رزگار بن له‌ ده‌ست توندوتیژی‌ه‌کی به‌ ئاگریه‌وه‌ سووتاون و یان گوئی تیژرۆی سهر رچه‌ی گرده‌بری و
 ریشه‌کیشی پښ ده‌زینگی‌نمه‌وه‌، ئا ئه‌و قسه‌یه‌م هیند کورت ده‌هینی له‌ هه‌ولئ راسنکردنه‌وه‌ی چه‌وتی و
 چوپړی و هه‌لستاندنه‌وه‌ی حه‌ق، وه‌ک ئه‌و کزه‌ شه‌ماله‌ش نابښ که‌ له‌ فرته‌نه‌دا بیه‌وئ که‌شتی بگه‌یه‌نیته
 کناری سه‌لامه‌تی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا و له‌ رقی ئه‌وه‌شدا و به‌هۆی ئه‌میشه‌وه‌ کاره‌که‌ ده‌چیته‌ پایه‌ی
 «مقدس» یک که‌ لئ هه‌لاتنی ده‌بیته‌ گوناحیک‌ی گه‌وره‌ تا ئه‌گه‌ر هه‌موو خاوه‌ن قسه‌ی نه‌سیمی خامۆش
 بوون گوناحه‌که‌ وه‌ک «فرض الکفایه»^{۲۲} هه‌موان ده‌گریته‌وه‌ چونکه‌ خامۆشی سه‌ره‌به‌ر له‌ ئاست
 «باطل» ی بیسنور هه‌موو خامۆشه‌کان تاوانبار ده‌کات: تو بینه‌ به‌ خه‌یال میژووی خه‌باتی چاکه‌ دژی
 خراپه‌ خالی بکه‌ له‌ نه‌عه‌رته‌ی (ابو ذر) و نرکه‌ی (احمد بن حنبل) و خاوه‌ن ویژدانه‌ زیندوو‌ه‌کان به
 دریژایی تیخزانی زه‌مان له‌ مه‌کان «ذلک ان خلو التاریخ من قوله (لا) تلقاء الباطل المستفحل هو تعطیل
 لنصف قوة الحق فی طلب الکمال لان دحض الباطل نصف المسافة الی تمام البرهان»^{۲۳}.

خه‌فه‌تیک‌ی زلی ئه‌م بواره‌ گوته‌یه‌که‌ په‌که‌وته‌کان ده‌یلینه‌وه‌ لئیان ده‌بیته‌ نیشانه‌یه‌کی زه‌ق به‌سه‌ر
 فرکه‌ی مسکینی له‌ ده‌ماریاندا که‌ دین به‌ ده‌می به‌شی شیوه‌ باوه‌شکه‌وه‌ ده‌لین: رۆژه‌کی دیت مائی زالم
 کاول بیت، به‌مه‌شدا سښ به‌رگی ئه‌ستووری «باطل» له‌به‌ر «حەق» ده‌که‌ن: یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه‌ باسی
 مالکاوولی مه‌زلووم ناکه‌ن که‌ له‌م رۆژه‌دا به‌رچاوه‌ نه‌ک هی دووارۆژ، چما مائی دادپه‌روه‌ر له‌ کاوولی
 رزگار بووه‌؟ دووه‌میان ئه‌وه‌یه‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌داته‌وه‌ به‌ رۆژگار که‌وا بښ خه‌مخوړیی خراپه‌نه‌ویستی و
 چاکه‌خواری کو‌تایی به‌ هه‌موو شتیک‌ ده‌هینیت.

سییه‌میان ئه‌وه‌یه‌، رمانی مائی زالمیک‌ی وا به‌ پیوه‌ سه‌ره‌تای زالمیکه‌ هه‌ر بزانه‌ به‌ پیوه‌ بوو، نه‌ک
 کللی ده‌رگه‌ی به‌هه‌شته‌. وه‌ی که‌ ئه‌و خه‌لکه‌ چه‌ند چه‌وت بیره‌ده‌که‌نه‌وه‌! ئه‌وپه‌ری سښووری له‌و گوته‌وه‌
 بنیشینه‌ دلی بیسه‌روه‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌، زالمیک‌ی ده‌ست نیشانکراو هه‌تا هه‌تایی به‌رده‌وام نابښ، ئه‌و
 سښووریه‌ش وه‌ک ئوقره‌ی به‌رخیکه‌ رۆژیک‌ی بښ سه‌ربرینی تښه‌راندبیت.

ده‌شی بزانی له‌وانه‌یه‌ مائی زالم ئاوه‌دان بښ و پشتاویشت بو زالمان به‌ میرات بروات و مه‌زلوومیش
 ملی بو که‌چ بکات. ئیتر چ هه‌ستی درۆزی ئه‌مین بوون له‌و قسه‌یه‌دا هه‌بیت بریتییه‌ له‌ کمیک‌ به‌نگکیشی
 که‌ به‌دیار گوشادیه‌کی نادیا‌ری به‌رته‌ماوه‌ خه‌لک به‌اویته‌ سه‌رباری که‌مه‌ترخه‌مییه‌وه‌ ئه‌وپه‌ری
 شانازییه‌کی تیشیدا بیت تاوانبارکردنی زولمه‌ به‌ دم رۆژگاروه‌، شانازییه‌که‌ش به‌لگه‌ی پووچه‌لی خو‌ی
 له‌گه‌ل خویدایه‌ به‌وه‌دا که‌ ئه‌و په‌نده‌ له‌ هه‌زار ساله‌وه‌ ده‌گوتریته‌وه‌ بښ ئه‌وه‌ی ده‌سته‌ ته‌رازووی داد
 قورستر بکات وه‌یا بای ده‌نکه‌ خه‌رده‌لیک ته‌رازووی سته‌م سووک بکات، گومانیشم نییه‌ زالم هه‌بښ پی
 وه‌ته‌نگ هاتبیت یان خو‌ی دزیبیته‌وه‌ له‌ گوته‌وه‌ی وه‌ک که‌سیکی تو‌ز له‌ شاقه‌لی که‌وا‌ی به‌ته‌کینیت.

چی فه‌لسه‌فه‌ی عارد و فه‌لسه‌فه‌ی ئاسمانیش هه‌یه‌ په‌که‌وته‌ ده‌بیت ئه‌گه‌ر خه‌لک‌یک‌ی به‌ دوواوه‌ نه‌بښ
 به‌ نیازی له‌کاره‌ینانی ئیمانی پښ هینابښ، چاکه‌ش بابه‌تیک‌ی ناسکه‌ زوو ده‌به‌تلئ و بارمه‌تی به‌هیزی
 گه‌ره‌که‌ له‌ ئاکاری کۆمه‌لایه‌تی خه‌ستوخۆل و کرداری تاکه‌کانی هه‌تا سازشی به‌رده‌وام بښ، چ به‌هانه‌گری
 و زره‌ ته‌ئویلانیش به‌ خو‌وه‌ ناگریت له‌ چه‌ندوچونی واتاکه‌ی و له‌وه‌ی ده‌پیاریزیت: هه‌ر جو‌ره

لهنگه ربه زینیک په پیدا بئی له و جوړه دسته ته رازووی لهنگه ری ژیاړی ولاته پیشکه وتوو ناسراوه کانی به سهروه وهستاوه له ناکامدا دهکشینه ته وه بؤ داوه ستانی واقیعی کومه لایه تی به و جوړه ی زالم که یفی پی دیت: هرگیز جیهان له خووه به خولگه ی چاکه و پیروزی و خوړیه کانی به هه شتدا نه سووراوه ته وه. له وانه یه بابایه کی جیره ته بیات تینووسی له راکیشانی که وانی <۳۴> چه دهل و بلئی: به هر حالیک بیت، تیژهنین له زولم چاکتره له خاموش بوون و پتر دهوامه ی فرکه ی هه ست کردن به چاکه و خراپه له دهماراندا راده گه یه نی، منیش به ویژدانیکی نارامه وه ده لیم، سته مکار له خو ی بایی ده بی که له حزووری خویدا زولم نابرووی بزریت چونکه لئی سووره خووگرتنی دهروونان به مه رای ی و دووړووی ناهیلئی مه به ستیان ئه و بیت له زړاندنی ناوی زولم.

فهرموو چاو به میژووی دووړووی شاعیراندا بگره له ترخان کردنی مه دحه کانیان بؤ سته مکار سه یرت دیته وه له و هه موو جورئه ته ی شاعیران که دین به «پاکی» دا هه لده لاین روویه پرووی که سانیک پیسترین وینه ی فاسقی تیانداندا مه ییوه ته وه و مه دحی به زه یی جه لادی زه مان ی خو ی و هه موو زه مانیک ده کن ئیتر برؤ به ره و پیروستی رپاکاری له به ره واژکردنی مه عنایان تا ده گه نه برشتی کام جلکی ناسکتره و روونتره و شه فافتره و شه رفدارتره بؤ بالای کام زورداری به دته بیاتتر و درخووتر و کوپروویژدانتر، رهنکه لیره شدا «متنبی» که له قه بی «ابو المسک» ی به کافووری قوله رده ش به خشی ده رگه یه کی ژیرانه ی دوزبیته وه بؤ رزگار بوون له تنگانه به وه دا که خو ی لاری کرد له مه رای ی دزیو کردنی سپایی بؤ خاتری سیایی ئیتر شیرن کردنی ره شایی میسک بوو به نابروو پاریز و گله بی ره وینه وه. شتیکی له م باباته نه که هه سته دهماری مرؤی هه ستیار ده گوشئ ئه وه یه، بیژه ییکی رپاکارانه ی بؤ خاوه ن ده سه لات به دیاری ده چیت هرگیز نه خراوته ناو بوته ی تا قی کردنه وه ی راستی و درؤی، هه ر ئه وه دنده ی له گه لدا کراوه که به ته رازووی ره وان بیژی هه لکیشراوه تا ئه گه ر دارشته که ی بیع یب بوو نه ختیکیش نارایشتی له گه لدا بوو ده چینه پایه ی لایق به په خشان ی نازدار و هه لبه سته ی توقه لان ئیتر پشته او پشت به ریزه وه و حه په سانه وه ده خویندریته وه:

ارهب ت اهل الكفر حتی انه

لتخافک النطف التی لم تخلق

«وههات کافر توقاندووه نوتفه ی نه خولقاویش لیت ده ترسین».

وهه اش ده بی پاش ئه وه ی ئیسک و پرووسک دهن به خاک، چ هی مه دحکه ر و چ هی مه دحکراو، ترسی ناکامی راستگویی له نرخاندنی شوینه وار و خه به ران له دلاندا نامینیت، لیره و له وی ره خنه یه ک و توانجیک سه ر هه لدات، به لام سه رشکین کردنی بیده سه لات که قه باحه تی زله پیوان به قه باحه ت ناو ده بات بیوه خران و بیبه زه بی و بیسه ره فانه ئه نجام دهریت چونکه چپاندنی بیده سه لاتان هه لی خو هه لدانه وه به مسکین ته بیاته کان دده ات که چلیسی ئه وه ن هه لوه ستیک راوه ستن له رواله ندا هیژیکی مه وه وومی تیدا بیت، لایه نگیری کردنیشیان له ده سه لاتدار به تویکلکی پروکه شه ی ناموژگاری پیتول و په ندی ژیرانه [روویه پرووی بیده سه لات] ته مایه کی په زامه ندی ده سه لاتداری پیوه یه که هه رنه بی له

گه زندهی پرگار دهبی. له تیگرای مهسه له شدا ری خوش کردنیکیش ههیه بۆ خۆ بهسه هوو بردن له پهسه ندایه تیی سهر دانه واندن بۆ هیزی سته مکاران. هیشتان بۆ دووروو به شهرفتره که بی پیچ و پهنا مهرای بکات و بۆ لووت بهرزیش شهرفه تمه ندرته خویره تیی خۆی بهسه ر لاته وه بی دهنگانه له کار بهینی. به لام دهلیی چی! مهیلی دلان وه لای ساخته چیه تیی مه زهدار مهیلی وه لای حهقیقه تیی ساده وه دهکوژیت.

یه کیک له وه خهفته بیره زایانهی بهروالته جیی سهیر پی هاتنه نه وهیه، دپی و شپی خهباتگیران له شه ری ناوخویی، له ههلمهت یا له پاشه کشه دا، نیزیکتره له جانفیدایی و قاره مانه تیی و عزمی پته و تا نه وهی له تیکه هلقزانیان له گه ل دوژمندا پیانه وه دیار بی. له وانیه خهباتگیریک رووبه رووی یه کیکی وه کوو خۆی له سه نگره دا پیگیری بی وهک تاویریکی دوو بهشی له خاک روچوو بیت، یا مهرگ یا سه رکه وتن نه بی هه لنافه نی.

نازایه تیه که له شه ری دوستی دوینی له ده ماری ده کوئیت تا کو تایی هه نگامه، کاتیک رووبه رووی دوژمن بوو، فاکته رهکانی گیانپاریزی و خهفتیانی سه لامه تیی و خۆدانان به یه دهگی خهباتی دوواروژ و چه ندین ته بریری نه وتو له پیویست بوونی پاریز و خۆنه دانه هه لاکه ت که به شریته دهلیلی راست بوونیان له میژووه وه هاتوو تیندا به خه بهر دین، رهنگه هه مووشیان دروست بن به لام حیسابی بۆ هیچیان نه کردوو له شه ری خهباتگیریکی به ره ی خۆیدا.

هۆی نه م دیمه نه به ره واژه شتیکی دهروونی و یعتیباریه هیچ پیوه ندیی، نه راست نه درۆی نییه به وه بهرژه وه ندی له فهلسه فهی خهباتدا رهچاو ده کریت و نه وه له لوهسته هه مه جوړانه ی بهرژه وه ند که داویان دهکات چونکه نه بهرژه وه ندی راستینه نه هی ورینه کرد پهیدا نییه له نه رم بوون له گه ل دوژمن و در بوون له گه ل خیزانی ماله وه، سه بهب له وه دایه که دوستی دوینی مرۆیه کی ئاساییه به خۆی و عیب و نوqsانی و بیهیزی وهی تا نه وهی ئاههنگی پرخه ی خهوی و تهقه ی قرقینه ی جو دای دهکاته وه له هی دیکه، له وانیه شه ئینه لای پاش جهمی چهوری بهس بی به لای براده ریه وه که پله ی بهرزی پی رهوا نه دیتری کاتیک خیر و خۆشی بهسه ر تیکۆشه راندا داره بهش ده کریت!! ده شبیته عهییکی زل و بیسه بهب نه گه ر تیکۆشه ر له ئاست یه کیکی وه کوو خۆیدا خا و بیته وه که له خۆی پتر قاره مانیه تیی نه وان دبیت، گۆیا چ مه ننتیک ههیه له سه ر کیسه ی نه وه شه ره فی سه ره فرازی وهرگریت و نوشستیش بۆ خۆی بیت.

تیکۆشه ر له حیسابی سوود و زیاندا نه م لیکدانه وهیه دهکات تا نه وهی له ههفتاکاندا دیتمان سه دان له جانفیدایانی کیشه یه کی به ناوبانگ خۆیانان دایه دهست دوژمنه میژوویی یه کان که ته فرووتوون کردنی [نه وه دوژمنه] تا که ئامانجیک بوو بۆی ده کووشان و به قوربانی ده بوون که چی نه یانسه لماند چهک فری بدن بۆ نه وه هاو ره گه زانه ی چه ند سال بوو لیان میوان بوون <۳۵>.

تیکۆشه رانی به ره ی فهلسه فه ی گرده بری و ریشه یی له وانن پیکه وه هه لکردنی هیمنانه یان له گه ل دوژمندا به بهریکی پهسه ند له به ره که تیی میشکروونی حیساب بکه ن که تیشکی داوه ته وه له نه زه ریه یانه وه بۆ سه ر واقیعی خهبات به لام مومکین نییه له گه ل نه وه هاو نیشتمانیانه دا هه ل بکه ن که ویزدانان بۆ بیروپایه کی بردوون نه ختیک له زه مینه ی ئابووری وهیا رو شنبیری، جو دا بی له عه قیده ی ره سمی زۆرینه،

لهوانه‌يشه پوژگار راستى و دروستى عه‌قیده‌ى كه‌مینه به ئیساپات بگه‌یه‌نى، پاش ته‌فروتوون كردنیان...
ئەمما وه‌ستاندننى شهر له‌گه‌ل دوژمنى هه‌ره سهر رهق، ئەمیان، ته‌علیلێكى دهریتى كه له مجیزى نه‌وس
نهك بریاری به‌رژه‌وه‌نده‌وه‌یه، ریکیش دیت له‌گه‌ل خو‌شجاله‌وى تیکۆشه‌ر بۆ رازی بوون به سه‌رکه‌وتنى
دوژمن له‌چاو سه‌لماندنى سه‌رکه‌وتنى دوستی دوینی و پیری: هه‌رچى دوژمنه خه‌لقه‌نده‌یه‌كه چه‌ندوچوونى و
كاروبار ته‌بیات و ئاكارى نه‌زانراوه و نو‌قسانیه‌كى هه‌یبى وهك هی دوستی دوینی دهرناکه‌ویت، بۆ
لایه‌نى نازایه‌تیش ئەو به‌لگه‌یه‌ى به‌سه كه مل ده‌نیته شه‌ریكى مردن و ژینه‌وه، ئیتر هه‌رچى لى به‌ده‌ر
ده‌دات ده‌چیته‌ حیسابى ئیجابیه‌وه‌ى، كه قیاس بکری له‌گه‌ل دوستی دوینی پشكى لایه‌نى سه‌رکه‌وتنى
پۆتر ده‌بى، هی لایه‌نى تیشکانیشى به تالتر ده‌بى و هه‌رگیز وه‌کوو مرویه‌كى ئاشنای عاده‌تى له‌به‌ر
چاوان ته‌خت و ته‌نك نابیته‌وه.

له‌مه‌ش بترازین، شکانى تیکۆشه‌ر به‌رانبه‌ر دوژمن ئیحتیماڵى حیسابیه به نيسبه‌تى له سه‌دا
په‌نجا، ئەمما شکان له شه‌رى ناوخویى به‌رانبه‌ر دوستی دوینی شووره‌یه‌كه‌ى رووت و هه‌لاتنه‌كى نه‌کرده
نییه و باوه‌ر دوژاندنیکه له پله‌ى خیانته... تیکۆشه‌رى گرده‌برى و ریشه‌کیشى ئەم شیوه‌یه فکر
ده‌کاته‌وه، له په‌ناوه‌سى هۆشى ونیشى، بگره هۆشى ئاگادارى، خه‌یاڵى خۆشه‌گه‌له‌ى خو نازوکردن
به مال و ده‌سه‌لاتى هه‌لال و زه‌لالى به‌ر تیشكى عه‌قیده‌کرد هه‌یه وازى لى ناهینى بۆ براده‌رى دوینی نه
له‌به‌ر خاترى مه‌نتىقى پالوته‌ى هه‌ق و نه به چاوه‌دیرى نان و نمه‌کى له نيواندا بووه، هه‌ر ئەو نان و
نمه‌که‌ش بوو براده‌رى دوینی پى ته‌نك بووبووه به جوړیک چ ناوه‌روکى هه‌ز و دزق به خۆیه‌وه
نه‌گریت.

چاویک به میژوودا بگیره و لیسته‌یه‌ک بگره‌وه بۆ ئەو گه‌رده‌نه بیتاوانانه‌ى تیغیک برینى داواى
هه‌قه‌په‌رستى ده‌کرد... بۆ ئەو ئاواپانه‌ى به‌سه‌ر وه‌رزیره‌کانیاندا، به ناوى خزمه‌تى وه‌رزیر و یارمه‌تى
به‌ره‌م کاول کران و بۆ ئەو [کاره] گیانکوژ و ماله‌رانه‌ى كه به لیزمه‌ى به‌لاى ناگه‌هان داده‌بارینه سه‌ر
بیتاوانان له بن خيوه‌تیک كه بۆ پاراستنى داد هه‌لدرابوو!! بژمیره، كه ناژمیردرئ، به‌ره‌مه‌ى هۆشى
جوانکار كه به ده‌ستى نه‌زانى و چه‌په‌لى سووتیندران، ئنجا لیسته‌كه‌ بناخنه به جوړه‌ها دامه‌نپىسى و له
ریز ده‌رچوون به باتلى هه‌قه‌پو‌شکراو و دزیو به جوان نیشان دراو و به وه‌رگێرانی ناوى شتان، ده‌بینى
لیسته به درێژایى میژوو درێژ و به پانایى میژوو پان هه‌ر لهو رۆژه‌را هه‌ق له ناحه‌ق جودا‌کراوه و چا‌که
له خراپه‌ تراز تا ئەم رۆژگاره‌ى كه‌ولى «له گه‌رده‌ن دان» له زۆربه‌ى ولاتانى خوا راخستراوه و یاساى
شکه‌فت و دارستانى به سه‌ره‌وه ده‌گه‌رئ ده‌شزانين ئەو ته‌رازوانه‌ى ده‌سته‌ى هه‌قیان سووکه و هی
ناحه‌قیان گرانه کیشانه‌ى هه‌ق و ناحه‌ق له‌یه‌ک ولاتدا ده‌که‌ن و ده‌ستیان ناگاته دووره ولات تا کیشانه‌یان
بۆ بکه‌ن لهو زه‌هر و زه‌ققوومه‌ى ده‌رخواردى خزم و براده‌رانى ده‌ده‌ن، ئەو ده‌سته‌ى ته‌رازووه‌که‌شى
هه‌لبێوه، به زاهیر، ده‌ستى پارێزگاره‌یه‌تى نه‌ک دزه‌که‌ى<٣٦>. ئنجا فه‌رموو خه‌فه‌تیک لهو خه‌فه‌تانه
هه‌لبێژه‌ و مه‌ینه‌تى تیب‌رژینه.

په‌رۆشیک لهو په‌رۆشانه‌ى هه‌چ فه‌ره‌نگى پزیشكى نایگه‌رته‌وه لهو فه‌ره‌نگانه‌ى هه‌موو ده‌رده
کۆمه‌لایه‌تیه‌کانى گرتبیته‌وه، به‌لایه‌که له میژووى جیهانى سنیه‌مدا وه‌ک هه‌ورى ئیقلمگیر پنوکیک خۆل

و تاکیک له خه لک نابویریت، زلیه کەشی له وانه نییه رسته و دوو رسته وهسفی بکات، به لکوو نزیک خستنه وهی بۆ بهر زهین نمونه یه کی گەشی گەرکه تا بنیشیته قهناعه تی خوینه ره وه دهنه باس کردنی بیسووده و پێ داگرتن له سه ری وهک چهنگ گرتن له هه وایه و خه ریک بوون به مه زمونی هه وه خه یال و ورینه یه: نمونه که له سه رگوزه شتی پیغه مبه ر مووسا [له قورئاندا] هاتوو که گوئی: «لا ابرح حتی ابلغ مجمع البحرین او امضی حقبا» تا گه ییشته «عبدا من عبادنا صالحا» بوو به هاوپی به مه رجیک نافه رمانی له گه لدا نه کات. حتی اذا لقیا غلاما فقتله» (۲۷) ئیمهش له گه لیدا ده گه یه نه وه شوینی مه به ستمان بوو بۆ روون کردنه وه: عه بده سالحه که له ته بریری کوشتنی نه وه منداله گوئی: «واما الغلام فکان ابواه مؤمنین فخشیت ان یره قهما طغیانا وکفرا» واته: نه وه منداله دایک و باوکی ئیماندار بوون ترساین [منداله که که گه وه بوو] به کفر و له خۆده رچوون بیان په نجینی.

له میژووی جوشان و خرۆشان، له وه ته ی خه بات و جۆش و خرۆش هه بووه، نمونه ی نه وه منداله زۆر هه بوون که پیگه ییشتن به کفر و به لا خه لکیان هه راسان کردوو. ئنجا نه گه ر دۆزینه وهی به دایه تی له سروشتی منداله که ی ناو قورئان به ند بوو به رینموونی له لایه ن خوای جیهانه وه به و جۆره ی یه قین به خشیته و کوشتنی هه لال بکات، خۆ نه و تیکۆشه ره ی له وانه بیته خه لک هه راسان بکات له سه ره تاکانی خه باتیه وه به درێ و توندی و فروفیلی گه یشتن به ده سه لات وه ها ئاشکرا و به رچاوه که نه دۆزینه وهی جیی سه رسورمان بی.

نه و شر و در و تونده ته بیاتانه له جۆری نه وه منداله ن به لام که سیکیان بۆ نه ره خساوه وهک خدری زینده به و دمی غه یب مه فته ن و گه ل له شه ری ئاینده یان بپاریزیته به وه دا له مندالی هه بیانکوژیته ئنجا (که نه کوژان) جووله ی دوو پشکانه یان به ره وه گه نجایه تی ده بیته وه فراژی بوونی مه یلیان بۆ نازاردان و توانایان له زه ده کردن و مه شقیان له چپاندن و ده ستریزی.

جا نه گه ر هه لکشانیان له پتلیکه ی ده سه لاتیکه ی به جۆره ها فیل و دالده دان و ترساندن له نازاردانی خه لک به کاریته، نا نه و هه لکشانه گلاوه له واندا شتیکی سروشته کرد و داخوایی به دایه تیه که یان بیته، خامۆش بوونی خه لک له و هه موو گۆنگه ر و باتلی ده یکه ن و وپرای نه و نمونه نانه ی میژووی دماو ده م و نووسراو به خه به رده ر و ناگا که ره وه ده یگی رپته وه، نه و خامۆش بوونه جۆریکه له ئیمزای حوکی خۆ ئیعدام کردن.

من تیده گه م بره مه ریک رازی بیته گورگ شوانی بیته چونکه مه ر میژوو ناخوینیته وه و فه ندی خۆپاراستنیش نازانی و چ ئیراده شی نییه مه گه ر بیچاره یی، جگه له وهی که به هه مه حال ده خوریت له لایه ن گورگه وه بیته یان مرۆ نه مه ده زانم به په رۆشیکه وه بۆ به لایه کی ره ت نابیته وه. نه ممانا ده میزاد وهک مه ر ته سلیمی زره به دکاریکی بچووک بیته که له به ر چاویدا خه ریکه ده بیته به دکاریکی وردوخاشکه ری تیکشکین، هه رچه ند له حوکی واقعی نیفلیجی یاریده ده ری زولم مه فه ومیش بیته، دیسانه وه نه و سیبووری به م ناداتی که له مه سه له ی مه ر هه ستم پێ کرد چونکه نه و ته سلیم بوونه تاکه «خیار» ی ناچاری نییه که ده چیته ریزی «بی خیار» چونکه نه گه ر مه ری سکوتله نده هاوچوونی مه ری ئۆگه نده بی ناشن مرۆی هه موو ولاتان مه ری مل راهیشتوو بن بۆ چه قۆی جه للا ده که یان تاکوو هه سه رده ت

هه‌لینان بۆیان. ورینه دهرچیت وهک هه‌سرهت له سپی بوونی مووی مروی پیر یان نه‌بوونی هه‌رمی به‌سه‌ر داره‌وه له کوشنده‌ی زستاندا یان که‌ل بوونی مانگ دوای بوونی به‌بدر به‌شی هه‌ره‌گرنگی ئەم قسه‌یه‌ش تیکرای تیکۆشه‌ران نه‌ک نیوه‌نوستوانی مه‌به‌سته‌ویرای ئەوه‌ی که مه‌ینه‌ت [ی به‌کتر کوژی] له هه‌نگامه‌ی خه‌بات زه‌نه ده‌کات نه‌ک هه‌زیکی سته‌مکار به‌ملیدا ده‌بریت و چاو‌غه‌له‌تینی تیدا ده‌کات به‌جۆره‌ها هه‌تر کردن.

ئایا نابینه‌ت بنباهه‌ری به‌خه‌بات که تیکۆشه‌ر دوو جاران ده‌یکاته‌قه‌شمه‌ر جار، هه‌ر جاره‌بایی سه‌ربرینیک بی، یه‌که‌م ئەوه‌یه، خه‌باته‌که به‌جۆریک ده‌گه‌ری ملکه‌چی ده‌کا بۆ ئیراده‌ی هه‌له‌باشان، دووهم ئەوه‌یه، که‌توانا به‌خه‌باته‌که‌وه‌ناهیله‌ی خۆی له‌چنگالی هه‌له‌باش قوتار کات به‌به‌هانیه‌ی «یه‌کیه‌تیی بیرورا» که‌بریتییه له‌سه‌ردانوواندن بۆ فه‌رمانی تۆقه‌لان، بی به‌ند و بی مه‌رج.

ئەم ورینه‌یه به‌هه‌راوی له‌کار دیت بۆ ده‌وامه‌ی بیده‌سه‌لاتیی خه‌لک تا سه‌رده‌نی به‌گوته‌ی «دیکتاتورایه‌تیی دیمۆکراتانه‌ی گه‌ل» هه‌ر چونکه‌ناشچیته‌عه‌قله‌وه‌گه‌ل [هه‌تا سه‌ر] خۆی که‌له‌پچه و دل‌خواز و مه‌نتیقی توونا بکات سه‌ره‌نجامی په‌نده به‌ره‌واژه‌که ئەوه‌ده‌بی که‌که‌مایه‌تیی بژارده‌یاخود زراورژینی هه‌ره‌زه‌به‌للاح سووری گۆپال و شره‌قی قه‌مچی به‌کاربه‌ینی، هه‌نده‌ی به‌دیه‌ش ئاشکرایه‌که گه‌ل به‌ته‌واوی په‌که‌وته‌ده‌بی له‌وه‌دا گوته‌مه‌شوره‌که‌بگۆری به‌«دیمۆکراسی دیمۆکراتانه‌ی گه‌ل» هه‌روه‌ک سویدی و فنله‌نده‌یی و سکۆله‌نده‌یی و چر و جامه‌ستی! ئەوتۆیی کردوویانه‌ئیت به‌ره‌که‌تی دیکتاتورایه‌تیی دیمۆکراتانه‌به‌رده‌وام ده‌بی به‌تامی «ترش و شیرن» یه‌وه‌تا له‌خۆوه‌به‌ده‌م رۆژگاروه‌وه‌ده‌پۆته‌وه‌یاخود «یقزی الله امرا کان مفعولا... چی خوا هه‌ز بکات...». با له‌بیر نه‌که‌م به‌ده‌م قسانه‌وه: قوتار بوون له‌چه‌نگ ئەو تیکۆشه‌ره‌ی نمونه‌ی منداله‌که‌ی حیکایه‌تی مووسا پینغه‌مبه‌ر بوو به‌وه‌جۆره‌ی باس کرا له‌پایه‌ی محاله‌دایه‌چونکه ئەگه‌ر تیکۆشه‌ره‌نامزه‌ده‌که‌ی تۆغیان و یاغی بوون پینش گه‌یشتنی به‌ده‌سه‌لات بکوژریت ده‌بیته‌قه‌تلیکی بی سه‌به‌ب و به‌هانه‌چونکه نه‌به‌یه‌قین و نه‌به‌ته‌رجیح ناسه‌لی فلانه‌تیکۆشه‌ر له‌دوو رۆژدا غه‌رپا ده‌بیت و هه‌له‌ده‌چیت و هه‌له‌ده‌شاخیت هه‌تا ئەو رۆژه‌ی له‌واقیعا غه‌رپا ده‌بیت و هه‌له‌ده‌چیت و هه‌له‌ده‌شاخی.

ئیت پینشه‌سته‌ی کردن له‌کوشتنی ده‌بیته‌مانیع له‌سه‌به‌بی کوشتنه‌که، به‌وه‌شدا تا که‌رسته‌ی قوتار بوون له‌وه‌دایه‌تییه‌دووبه‌ختییه‌ی بوون و نه‌بوون هه‌ر به‌وه‌ده‌بی ده‌رفه‌تی گه‌یشتن به‌ده‌سه‌لات و سه‌رۆکایه‌تیی لی به‌ستریت که‌ده‌زانی له‌هه‌موو خه‌باتی سه‌ر به‌شیوازی به‌ره‌تی و ریشه‌کیش کاریکی زیده‌سه‌خته‌چونکه‌زۆبه‌ی تیکۆشه‌رانی ژیر سیبه‌ری ئەو فه‌لسه‌فانه‌لایه‌نگیری ده‌سه‌لاتی که‌مایه‌تین و دوژمنی شیوازی هه‌منانه‌ن، له‌وانه‌یشه‌هه‌ر یه‌که‌یان به‌ته‌ما بی له‌هه‌لیکی به‌خته‌وه‌ردا ببه‌یته‌فه‌رمانه‌ه‌واوی خودبه‌سه‌ر، له‌وه‌وه‌چ ئومید نامینی رژیمنیکی بناغه‌ی له‌سه‌ر گرده‌برایه‌تی و ریشه‌کیشی دامه‌زرا بیت چه‌ریدیکی گیانی دیمۆکراسی راستینه‌ی تبه‌گه‌ریت وه‌ک ئەو ولاته‌تبه‌له‌کشیاونه‌ی خاوه‌ن رژیمنی دوور له‌کپ کردنی ئیراده‌ن، لیره‌دا ده‌بی بلین فه‌رق له‌نیوان گرده‌برایه‌تی و سه‌ر به‌باوه‌ری چینایه‌تی و گرده‌برایه‌تی حیزبکی ناچیته‌وه‌بۆ چینایه‌تی وه‌یا تا که‌زۆردار ده‌یگرته‌به‌ر، هه‌موویان ده‌گه‌نه‌یه‌کتر له‌په‌ستاوتنی ئازادی بایی ئەوه‌ی ده‌نگی جه‌ماوه‌ر ته‌ئسیری پۆه‌نه‌مینی. له‌ئاست

هه لچوونی تاکه که سدا تیبینی له وهدا ده کرئ، هه ر چونکه جیهازیکي حیزبایه تی ئه وتوی نییه وهک رشته ی دهماری خوین یان هه سته دهماره کان (اعصاب) له بنیاتی کومه لدا ته نیبته وه دهستی به سهر هه موو ورد و درشت راناگات، لیره و لهوئ، مه ودا ی هه ناسه یهک و درفته تی هه سانه وه یهک ده مینیتته وه بۆ خه لک له دهره وه ی جغزی ده سه لاتی دایه ره ی ئه من که یفیک بکات و چه ند سه عاتیک به خو شی رابویریت چونکه دایره ی ئه من له و ریژیمه دا ناتوانی وهک ئه منی سهر به ئاموژگاریه کانی حیزب توندوتول بیت.

یهک له وه خه فته تانه ی بینهر سه ره دهری ناکا لئی قوتار بیت ئه وه یه، تیکۆشه رانی جیهانی سییه م هه موو به لایهک و داماو ییهک و به دایه تی و چه په لئ دنیای خو یان ده دهنه وه به فرو فیل و شه ی تانیی ئاشکرا و بزری ئیستیعمار. له پشه وه ده لیم له عنه تی به روودوایی له خراپه کار و سته مکار و شالاوبه ر و داگیرکه ر بیت به کۆن و نو ییه وه و ریسوایی بۆ هه موو تا قمه ولاغیکي پیکولی له غه یری خاکی خویدا کردیت... بتلینه وه ئه وان ه ی رماندن به بنیات و دیل کردن به ئازادی و کفر به ئیمان گومرا کردن به رینموونی له قه لهم ده دن.

دوای ئه م «نعوذ بالله» یه ده لیم: جوړیکي رق پیدارستن بوو له زولمی کۆن که گه لان به رده وام بوون له سه ر دایرینی ناوی «مستعمر» به سه ر ده وله تی ئه وتۆدا هیچ موسته عمه ره ی نه مابوو هینده ش له لایه ن گرنگیه وه دابه زیبوو تو مه تی «استعمار» بۆی ده بووه شانازی وهک به موفلیسینک بلئی: پاشای سه عاده تمه ئاب.

سه به بیکی له مه ش به هیتر بۆ به رده وامی ئه و سیفه ته له وهدا بوو که ده وله ته خو یرو وه کان به فیلوفر بۆ داپوشینی بیچاره یی و ته علیی بیه یزیان سه به بیکی ساخته یان هه لده به ست که ناوی ئیستیعمار یان ده هیشته وه تا وهک رست جله شو راوه کانیانی پیدا شو رپکه نه وه. تیکۆشه رانی ش، نهک ته نها ده وله ته کان، زا راوه ی دهره به گیان <۳۸> به یه دهگ دانا به نامه ی سه به بیکی میژووی بۆ نه زۆک بوونی هه ولئ چا که له ولاتی ئه وتۆ دهره به گی تیدا نه مابوو مه گه ر دهره به گیکی تیکۆشه ران و ئه و حکومه تانه ی پیشتەر دژی دهره به گ و پالپشته کانی شو رشیان کردبوو، که به نیازیکه وه پاشماوه ی لی هیشتبوونه وه. سه رمایه داری <۳۹> زولم لیکراویش خرایه لیسته ی دوژمنانی پیشکه وتن له خه باتی گه لی ئه وتۆدا جارئ سه رمایه ی تیدا نه رسکا بوو ئیتر ده یانگوت و ده یاننووسی: بمرئ دهره به گایه تی، که کفن و دفن کرابوو تیرمه رگیش بووبوو، برمی سه رمایه داری، جارئ ته نانه ت به سه ر پینانه وه خو ی نه گرتبوو.

له پیداگرتنی تیکرای چه پ له سه ر وه پالدانی ناوی «مستعمر» بۆ ئه و ده وله ته کۆنه داگیرکه رانه ی یهک بست خاکی غه یریان له ده ستدا نه ماوه، وا پی ده چی، ئه و ناوه یان له کۆل نابیتته وه مه گه ر وهک ئیمه ده ست پان بکه نه وه و بلین: خیره ومه ند، سندووقی سه رت... یاخود شو رشیکی په رگیریان تیدا به رپابئ توژ له دامه نیان بته کینئ که ئه وسا گله ییشی لی نا کرئ ولاتی خه لک داگیر بکات چونکه پیی ده بیتته رزگارکه ر تا ئه گه ر داگیرکه ریش له و ولاته دا نه بوو له خو یانیان رزگار ده کا هه روهک که فیتنام له که مبو جیه و رووسیا له ئه فغانستان ده یاکات... <۴۰> ولاتیکی وه کوو ژاپون شه ری دوړاند و به ندی خرایه سه ر له لایه ن چه که وه و ئه رزی لی دابرا و هه ر پیی ده لین «مستعمر» هه رچه ند ماده ی خامی پیوستیشی نییه بۆ سناعت، ته نها شتیک هه بی هوی ناو زرانی بی به وه سفی ئیستیعمار هه ر چالاکی

میللەتەكەى و دەستخاویینیان لە ئیش و پزددییان لە وەدەست ھینانی زانست و تەکنەلۆژیایە ئیتر بەس بوو بۆ ئەوەى سیفەتە دزیوئەكەى پتوھ بندریت كە شان بە شانى میللەتانى ریزی ھەرە پینشەو، بەلكوو لە پینشیانەو ھەتت شۆرشینكى چەپرویانەشى نەكردبیت بمرئ ئیستیعمار و برمئ دەربەگى پتوھ بچووتەو.

چەندم لئى گران ھات كە دیتم مرویەكى دل ھۆشیارى نیگافراوانى وەكوو ھاوړئ گۆرباچئف لە دووانە سیاسییەكەى دەمى كۆبوونەوھى بیستوھفەتەمى پارتى كۆمونیستى رووسى، بە زمانى لیژنەى ناوھندى حیزبەو، لە رۆژى ۲۵-۲-۱۹۸۶ بئى دوودلئى و بئى گومان ژاپوون بە موستەعمیر دابنئت. ئنجا ئەگەر گوتئى ئەوتوئى ببیتە عیاریە چاكە و خراپە و جیھانى سئیەم بەرودوواى خۆئى پئى ببیوتئ لئى ھەرام دەبئى رۆژەك لە رۆژان ببیتە ولاتئكى وەدەرنئیر (مُصدِر) دەنا دەبیتە كۆلۇنیالیست.

سەرجوملەى ئەو گوتانەى لە ولاتە دواكەوتووھكان و لە نیوان ریزی بەرەى چەپ دەبیبیسن بریتییە لە كاسئیتئكى پراوپر لە خو رەھاندن <۴۱> چ لە رووى تەفسیرى پاشكەوتنى خویانەو ھەتت بە جورئك گلەبى بخاتە سەر غەبیر چ لەوھش پتر كە دئین ھەر پینشكەوتنئك و گەشانەوھبەكئى بۆ خزمەتى خویان تەرخان نەبیت تاوانبارى دەكەن تا ئەگەر مروئى ژاپوونى تئیروتەسەل بوو لە پینشەسازى و تەكنەلۆژیادا شان بە شانى ئەمەرىكا راوھستا دەبئى بە مشتنى خوئنى جیھانى سئیەم بدرئتە دەم یەك لەو تەفسیرانەى تئیدا مەعلان بووین و لە مجیزمان خوئش دئت و ئئستاكە و دوواروژئشمان دەكوژئت و دەبئى بزائین سركردنى ھەستەدەمارەكانمان، چەندئكئش مەزەدار بئى، بە لۇمەى غەبیر چ دادمان نادات لە چارەى گيروگرفتەكانمان، بابئى مەوداى یەك ئەنگوستئش بەرەو پینشمانەو نابات، رۆژئكى ھەسانەوھش نابئین ھەتا نەگەبئە رئكارى ھەلوھستئك كە بتوانئن دان بە تاوانبارئى خوئماندا بھئئین لەو شتەى تئیدا تاوانبارئین و بە رەھاندنى خەلك لەوھى تئیدا ببسووچن.

لە سەردەمى شۆرشى فرەنسەو ھەر لە دووسەد سائئك، تئكۆشەران ئۆگربان گرت بە رئز لئنان لە مەنتئقى ناواقئعئى و نامومكئین و ھەزكردن لە گوتەى كشت و وشتئى وەك ھالەتئكى تئیدا دەژئان دياردەكەش پتر دەوامئى كرد لەوھى چاوەروان دەكرا ھەر چونكە ببردۆزەكان و تئكۆشەرەكان كەمتر بەرپرسئى گوزەران و پئنگەباندنى مندالانن ئئتر كارئان بوو و شە پئوان و دروشم نەخشاندن و نامئشت رئكخستن و چالاكئى ئەوتو كە مەبەست لئى گۆرئنى رئژئمە بە نیازئى نۆرە ھوكمئى خوئان، تا ئەگەر بوون بە فەرمانرەوا خافلاندى خەلكئان بە دوژمنائەتى ئئستیعمار و دەربەگ و بۆرژوا و یارئدەدەرانئى شۆرشئى بەرھەلستئان <۴۲> بە مفت زانى بۆ بەردەوامئى خوئان ئئتر مانئى ئئستیعمار لە ئەدەبئى سیاسئى شۆرشگئیر بوو بە پئوئستئكى زەرورئى ھەرچەند سەردەمئشئى تئپەرئبوو ئنجا زبەرەكەكانئان بە ساختە «ئئستیعمارئى نوئى» یان ھەلبەست، ئەمئشئان فئلئكە تا بئئى عومر درئژ، لەوانە نبئە وەك كۆنە زاراوھئى ئئستیعمار لە برەو بكەوئى چونكە بەستراوھتەو بە ھەبوونئى دەولەتى پئشكەوتووئى سنەعت و تەكنئك و زانست سەبەبئكئش نابئنى بۆ نەمانئى ئەو جۆرە دەولەتانە چ موزدەش پەیدا نبئە دەولەتە فراژئبەكان <۴۳> (جاران پئئان دەگوترا دوواكەوتوو) بگەنە پلەئى خوگرى و چەسپان و پئشكەوتن تا پئوئستئان نەمئئئ بە ھەلبەستئى داروھكازئى وەھمئى بۆ راگئركردنى بالائى لەرزوكئان. دۆزئبەوھئى

زاراوهی «شۆرشى بهردهوام» یش داهینانیکی زهرووری بوو بۆ دهوامه‌ی سه‌ره‌رشتی کردنی یه‌کسه‌ر له ئاپۆره‌ی زه‌حمه‌تکیش و هه‌لبه‌ستبێژان <٤٤>. زۆریش له‌وه‌دا سه‌رکه‌وتوو بوو که خۆی بێ ئه‌رکی ئه‌م و ئه‌و خۆی به‌ردهوام ده‌کرد. زاراوه‌ی «ئیسیتیماری نوێ» ش خه‌ریکه بارتاقه‌ی ئه‌و بێت له‌ رووی وزه‌ی به‌ردهوامیه‌وه. به‌م جو‌ره بازنه‌که به‌سه‌ر خۆیدا داده‌خړیت: شۆرشى به‌ردهوام له‌ ژووره‌وه و ئیسیتیماری به‌ردهوام له‌ ده‌روه‌وه. به‌ خۆم نییه، ئه‌و فیله‌ی له‌و حالوباره‌دا تیکۆشه‌ر له‌ میلیله‌تی خۆی ده‌کات که‌مه‌ی «چاوشارکی» م به‌ بیردا ده‌هینیته‌وه، فیله‌که‌ش بێ کۆتایی و بێ پشوو‌ی حه‌سانه‌وه‌یه: رۆژووی بیه‌فتاره.

کۆلۆنیالیزم به‌ کۆن و نوێیه‌وه، له‌ مێشکی تیکۆشه‌ر و رێژی می شۆرشگێز شوینی شه‌یتانی ناو عه‌قیده‌ی ساغ و سه‌لیمی سه‌ر به‌ غه‌یبی گرته‌وه تا بوو به‌ نه‌ریتکی سیاسه‌تی چه‌پ، چ پێوه‌ندییه‌کی به‌ واقیعه‌وه نه‌ما. وه‌ک دیاریشه، بایی ئه‌وه‌ی بوونی شتی‌ک به‌ راستی زیندووی به‌ره‌سته‌وه نه‌به‌سترا بێته‌وه ده‌وامیشی په‌کی له‌سه‌ر شتی‌ک ناکه‌وێت که له‌ زیمنی ئه‌سله سه‌رچاوه‌که‌ی نه‌بێت، لێره‌شدا سه‌رچاوه خه‌یالگه‌ی تیکۆشه‌رانی چه‌په (نه‌ک حه‌قیقه‌تی واقیعی زه‌ق). له‌مه‌دا خه‌فه‌تیکی زل بۆ ره‌عیه‌ی عاله‌می سێیه‌م ده‌ره‌خسی: ئه‌و ره‌عیه‌ته چاوه‌سه‌ر تیری و ئه‌مینیدا هه‌لناهینیت به‌ر له‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ بېریت به‌سه‌ر شه‌قامی بێ ساخته‌ی واقیعه‌دا: چ ئومیدیکی نابێ نان له‌ هه‌نگوین و سه‌رتووی هه‌لکێشن به‌ر له‌وه‌ی قامووسه زله‌که‌ی ته‌ماوی و به‌هه‌له‌ به‌ری وشه‌ بسرپێته‌وه، ئه‌میش مومکین نابێ هه‌تا کوو چه‌پا په‌تی ده‌ست به‌سه‌ر شانۆی میژووی سه‌رده‌م و دوواروژدا بگړیت، ده‌ست به‌سه‌ردا گرتنه‌که‌ش ته‌واو نابێ مه‌گه‌ر به‌ره‌ی چه‌پ له‌ خۆوه واز له‌ نه‌ریتی سیاسی خۆی به‌هین بۆ ژبانیکه‌ی بێ «طقوس» و دارنینه‌ی به‌رگی قودسییه‌ت له‌ ئه‌ده‌بیات و دروشمه‌کان و مه‌فه‌ومه‌کانی به‌لکوو بینه‌ چشتی به‌شه‌ری که هه‌له‌بوون هه‌لده‌گړیت و داوای راستکردنه‌وه‌ش ده‌کات: ئه‌گه‌ر قیوول بکه‌ین له‌ شاعیری میسری، له‌ ئاست کۆژرانی به‌رپرستیکی ئینگلیز که له‌ تۆله‌یدا سه‌دان هه‌زار «جنیه» له‌ خه‌لکی میسر ستینرا ئه‌م دیره‌ شیعه‌ر بلی:

قتل شخص فی غایه جریمة لا تغتفر
ونهب شعب امن مسأله فیها نظر

به‌و پێیه، ده‌بێته پێداویستیکی ئینسانی که کوشتنی هه‌زاران که‌س له‌ خه‌لکی «حه‌ما» به‌ ده‌ستی هێزی ئه‌منی سووریه تاوانبار بگړیت، هه‌ر له‌ بیریشمانه، داگیرکه‌ری فره‌نسه‌یی له‌سه‌ر تۆپبارانی شام و کۆژرانی چه‌ند که‌سێک به‌ توندی تاوانبار کرا، په‌نگه کۆژراوانی شام له‌ په‌نجایه‌کی هی حه‌مای تینه‌په‌راندبیت:

به‌لێ ده‌بێ داگیرکه‌ر وه‌ک لێی ده‌وه‌شیته‌وه ریسوا بگړیت، به‌لام راسته و هه‌زارچاریش راسته کوشتنی خه‌لک و کاول کردنی ماله‌که‌ی نابیته هه‌نگوین و شه‌کر هه‌ر چونکه به‌ ده‌ستی حکومه‌تی خۆی رووی داوه، زولمیش هه‌ر زولمه‌ چ دوژمن بیکات چ دۆست. ده‌که‌سی کۆژراویش ئازاره‌خشته‌ له‌ تاکیک، پیاوکۆژه‌که کێ ده‌بێ با بێ. گه‌لان رانه‌مه‌ر نین تا ئه‌گه‌ر گورگ په‌کیکی لێ خواردن مه‌ینه‌ت بێت

و ئەگەر ھەزارىشى لى رۆيى بۇ بازارى گۆشت و بۇ سەرپىن بىتتە ماملەتى سوودبەخش. لەلايەن دەلالەتەو ھەرقىك نىيە لە نيوان كوژرانى كرىكارىك لە نەمايشتى بەسەرى سالى ۱۹۵۴ و دوواى شۆرشى تەمووز بوو بەھۆى ئىعدامى وەزىرىكى <۴۵> سەردەمى ملووكىەت و لە نيوان داپەلۆسىنى كۆمەلىك لە كرىكارى جگەرە پاش دوو سال <۴۶> لە بەرپا بوونى شۆرش.

ئەگەر ھەرقىش ھەبى لە دوو لايەنەو ھەيە: يەكيان ئەو ھەيە، شۆرش بەرپا بوو ھەتا كرىكار لە برى داواكردنى «ماف» نەكوژرىت نەك خوئىنى پامال بىت. دوو ھەيە، كوژرانى كرىكارىك كەمتر تاوانبارە لە كوشتنى كۆمەلى كرىكاران. ھەرقىكى بەرھىسابىش لەو ھەدايە كە حالويارى نەمايشت پترى بە بەرھەيە قوربانى تىدا بىت لەچا و حالەتى مانگرتن لە چوار ديوارەى مەعمەلدا.

من نامەوئى لە خوړپايى شتىكى نارەواى بەر لە شۆرش برەھىنم. من دەمەوئى وىنەھەيەكى خوړەھاندنى چەپ كە لە شۆرشى فرەنسەو ھەرى ستاندى بەھىنمە بەرچا، دەرگاھەشى و ھەا كرايەو ھە لە سنوورى مەعقوول و نامەعقوولى تىپەراندى تا گەيىشتە رەوا دىتنى برادەرى بەرەى يەكگرتووى دوئى و، ئىجا، لەناوبردنى دۆستى ئەمپۆكەش بە بەھانەى حازر بەدەست كە ھەرە شىرنى تالە و ھەرە جوانى نافەرھاجايە.

جلك ھەلخستەن لەسەر رىستى ئىستىعمار، ياخود غەيرى ئەو جگە لەو ھەي نىشانەى كالتوكرچى ھۆشى سىياسىيە زىنھارىكىشە بۇ كوتەكوتى مىللەتان بەسەر رىگوزەرى مېژوودا، كە بىدەيتە بەر لىكدانەو ھەيەكى بەدەھىش، وەك ئەو ھەيە برىيار بەدەيت زەمان لە شەستەكانەو ھە بى جوولە وەستا بىت چونكە ئەو سالانە دوواين تەمەنى ئىستىعمار بوون.

پاستىيەكەى، دەشى شەرى دوو ھەم دابندرى بەو دوواينە چونكە مەعلوم بوو ئىستىعمارى فرەنسەيى، پاش دۆراندنى شەرى ۱۹۴۰، ئەستىرەى لە ئاوا بوونى بى دەمەتەقەدايە، ئىستىعمارى برىتانىش بە بەرھەو ھەما خۇ بسەپىنى بەسەر كىشەھەكى زلى وەكوو ھىنددا، لىكتر دوورى موستەعمەرەكانىشى لە رۆژگارى و ھەا بىئۆقردەا، زور نابات، گيانى گەلى برىتانىا دەكىشىت كە خۇ كەنفتى شەرى بوو.

بەو پىيە سالەكانى دوواى شەرى پشوو رىوھ كىشانى ئەو ئىستىعمارە بوو كە تا ئەوان نرىكانەش رۆژ ئاوا نەدەبوو لە خاكى. شەرى «عدوان ثلاثى» ش بوو بە ئاخىر پلئەى چراكەى كە ھەرگىز ھەلنەبۆو. ھەرچى دەولتەكانى «محور» بوون دۆراندنى شەرىان لزومى نەھىشت باسى بەسەرچوونى دەسەلاتىان بکەين. لەگەل ئەمەشدا دەشى لە شىو ھەي لىكدانەو ھە بلىين، لەوانەبوو ئىستىعمار ماو ھەيەكى دىكەش بژىت ئەگەر مىحوەرىەكان شەرىان لە رۆژئاوا و لە رۆژھەلات (پووسىا) بەرەبایەو ھە چونكە ھەموو سەرکەوتنىكى زل تايپەتە، تەوژمىكى ھەيە تەمەنى سەرکەوتوو درىژ دەكاتەو ھە چ جايى سەرکەوتنى دەولتەتى تازە تەمەنى گەرموگور و ئىشتىھا ساف، بە دووايانەو ھە ئاپۆرەى ھەپەساوى قارەمانەتى وروژا و ھەن كە داغدارىشن لە تىشكاو ھەكان.

كەسەش نازانى شكلى دنيا لە سىبەرى سەرکەوتنى مىحوەردا چۆن دەبوو يان كەنگى تەقەلى روومانى نيوان دەولتەكانى ھەلدەو ھەشايەو ھە چەرخى رىق و بىئۆقردەي سەرھەمى مرؤفايەتى

چوناوچۆنى بەسەر تازە ميراتگراندا دەسووراپايەو. بە ھەمەھال مېژوو خەلكى ھەساندەو ھە ئەزبەر كەردنى رووپەرەپەھەكى نوئى لە داستانى گەلان كە بە خۇيان و غەيرەو ھەخەركەن، واش دیتە دلەو ھە كە تەجرەبەى ژێردەستان لەگەل فاشیزم بە ئەركتر دەبوو.

سەرلەبەرى ئەو قسانەش جۆرىكە لە ئەستیرەخوینی و بەردى رەشاویژ <٤٧> ھەرچەند لەسەر بنگەى لەبارى پیتوانە و ئاكامگرى (استنتاج) ھەلئراوون. ھەرچۆنىك بېت و لاتە یەكگرتووھەكانى ئەمەرىكا لە دووای شەرەو ھەبو بە ھیزی ھەرەزلى ئابوورى و سیاسى كە شوینی تۆقەلەى كرتەو ھە نىوان ئەو دەولەتەنەى پێرەوى رېژیمی ئازادى ھەولئى تاكیان كەرد لە جەزى ئەو پێداویستە ناچارىیانەى كە مۆركى خۇيان لە چەندوچۆنى ئەو ئازادى دەدەن، لە بەرانبەردا ھیزە زلەكەى تر، رووسىاى سۆفیتى، وەك دەستە تەرازووى لەنگەر راگر وەستا، كە لە بنەردتا لە مەفھومى «نقض» ی سەرلەبەرى سیاسەت و ئابوورى و بیروباوەرپىكى لە جیھاندا بە برەو بوو، بەلام ئەویش بە نۆرەى خۇى سەرى شۆر كەرد بۆ زەرورەت بە پێچەوانەى مەنتىقى پەیدا بوونى لە سالى ١٩١٧ چونكە ھەرگیز حالوبارى مرۆ ھەر لە عەقیدەو ھەتا گەپى منداڵ بە تەنھا دوو رەنگى «رەش و سپى» رەنگ نەكراو و ناكەرى، با مرۆى قیچكە تەنگ و سەرسەختیش جۆرىكى دىكە بیر بكاتەو.

USA ئەلاسكای ھەپە دراو خرىدەپە لە رووسىاى دەمى قەيسەرەو، ھەرەھاش چەند زەوپیەكى دىكەى كرىارىپە، بەلام بە سەرەو تە بېسنورەكەى باشتەرىن بەھانەى داو ھە بۆ ساختەگەرى لە ھەلئانى زاراوھى ئىستىعمارى نوئى، خۇشى لە سیاسەتدا ھیندە گنلە فاكترەرىكى رەخساند بە پالپشت بۆ زاراوھە تا بە گەرم و گورى و بە تاموشامەو ھە دەست و زاراندا بەردەوام بېت تا ئەوئى كۆنە وەزىرىكى كاروبارى دەرەوئى ئەمەرىكا «دین ئەچىسن» لە كتیبى Power and Diplomacy دەلئى موشكىلەى رۆژئاواپەھەكان لەوھدایە كە ئەمەرىكا ھیزی ھەپە و نەشارەزایە بریتانىاش شارەزایە و بېھیزە، ئەم قسانەش سەرلەبەرى پەراویژن بە دەورى راستیەكى گرنكى سەر بە ئىستىعمارى نوئى كە لە گۆشەى حەقیقەتى بىلایەن و گۆشەى بەرژەوھەندى جیھانى سینیەمەو سەیر بكریت: نە نەپنیەك ئاشكرا دەكەم و نە گوناھیش بە ئەستوو دەگرم كە بلیم ئەم ئىستىعمارە نوپیە بەلای زۆرىنەى و لاتانى ئەوروپای رۆژەلاتەو خۆشەوئىستەرە لە حوكمى رووسەكان چونكە كیشەیان لەگەل یەكەتیبى سۆفیتدا تېھەلكیش بوو و مېژوووشیان لەسەرچاوەى دېرۆنگى نەك دەستایەتى لەگەل رووسانەو سەرەژێر بۆتەو.

لە جیھانى سینیەمیشدا بارەكە پێچەوانەپە چونكە كیشەیان لەگەل رووسدا نیپە بەلكو لەوھدا كە رووس ھیزی لەنگەر راگر بەرانبەر ھیزی رۆژاوا دەرەفتى ھەناسە و یاریدەى دۆستىك دەبىن بۆ بزووتنەو و مناوەرە و مامەلە كەردن لە ئاست كیشەى دىرىنیا لەگەل رۆژاوادا، لزومیش نیپە بەبەر وردىاتى ئەم خەرىتەپەو بنىشم لە روودانى شتىك كە لە قاعیدەكە دەرەچىت و دلشكستەپەھەكى چاوەرپان نەكراوى لئى پەیدا بېت (بۆ دۆست) ئیتر بە كورتى دەلیم ئەگەر فەرمانى سەرلەبەرى واقىعى ھەردو مەیدانان نەبیت نەتەدەدیت باترىس لۆمۇمبا وا بىباكانە مەتلەبىكى زەحمەت بە زىدە ئاسان دابنیت ئەگەر تامەزرو نەبووایە بۆ دەرچوون لە ھەموو بەندىك و بۆ كرىنەوھى كەرامەت بە وەشاندى دوو زللە لە برى زللەپەك، نەشتەدەدیت مىللەتى پۆلۆنىا دووای ئیعلانى چل سالەپى ئیلحاد و دەسەلاتى

كۆمپونىزمى دۆست بە روس سەجدە بۇ پاپا ببات. ئنجا ئەگەر ماجەراى سالى ۱۹۵۶ لە «عدوان ثلاثى» لەلايەن پۇژاواوہ بۇ سەر مىسر و داگير كىردنى مەجەر لە لايەن روسەوہ بخەيتە سەر ئەم نمونانە دەشى وئىنەيەكى بىلايەن و دىدۇنگى نەخشەكىش بکەين بۇ تىكەل بوونى فاكتەرى زاتى لەگەل فاكتەرى بابەتەكى لە سازدانى بىرورادا: ھەرچى جىھانى سىيەم بوو، يەك دەنگ، پىكىشىە سى قۇليەكەيان تاوانبار دەکرد كەچى زۇر دەنگى تىدا بەرز دەبۆوہ بۇ رەھاندنى ماجەراى مەجەر، لە ھەموو ئەوروپاى رۆژھەلايتىدا دەرفەت نەبوو تاكە دەنگ دەرچىت مەگەر دەنگى رەسمى كە دەستى بەسەر ھەموو ھەسلى راکەياندندا گرتووه. ماپەوہ ئەو بىئوقرەييە كە بە خەلكەوہ ديار بوو، ئەويش بە حوكمى ياسا و دەسەلاتى جىھازى ئەمن خەفە كرابوو.

تاوانباركىردنى بىگانە، چ پىنى بگوتى ئىستىعمارى نوئى ياخود تەماعكار و بەھەلەبەر، لەو رووداوانەى دەكەونە پەراويزى ئىرادەى جىھانى سىيەمەوہ، ئەو تاوانباركىردنە راست و رەوايە ئەگەر بەكارھاتىت لە رووداوى واقىعى ھەلنەبەستراو، دەشبىتە خۇگومراكىردن، بە زۇرىش روو دەدات، ئەگەر بۇ رەھاندن و ھۆكارى تىشكانى خۇى بىت.

لىرەدا زەرەر ناكەين ئەگەر بىبىلەى چا و بکەينەوہ بايى دىتن لە تارىكايدا چونكە تەمى خۇرەھاندن و تاوانباركىردنى غەير لەوانەيە روونبىنى بە چاوى عادەتى تىيدا بە زەحمەت بکەوى، ئنجا بۇ ئەوہى لە ماملەتى سىياسى و ئابوروى وەيا ھەر مەيدانىكى دىكە بى كە مرۇ تىيدا بە مرۇ دەگات، چا و دروست و روون بى، پىويستە بىنەر كە خۇى تەرەقدار ياخود پىوہندار بوو لە ھەر ماملەيەكدا، خۇى بخاتە شوئى لايەنەكەى دىكە تا بزانى لەو بارەدا چى دەکرد. دەشى لەو پىوہەدا <۴۸> رەقتارى لايەنەكەى دىكە عادەتى و مەقبولى بزانى، بگرە لە مەقبول بەولاولوہ بۇ سەخاوت و زىدە راستىيەوہى ببات لەچا و ئەوہى خۇى لە ھەمان زەرەدا بىكات، گومانىش لەوہدا نىيە كە رەقتارى مرۇ بە پىنى پلەى ژيارى مەقبول دەبىت چونكە لەماوہى سەد سال لە تەمەنى خۇى و باوك و باپىرى ئۇگرگرتووى رەقتارىك دەبى پىوہى ژيار دەيسەلمىنى، بى ھەناسەسوارى، وەك كە شارنشىن لە چا و گوندنشىنى ولاتى خۇمان پتر لە خەمى پاگژىي مالاكەى دەبىت ياخود شارەنەوہى داھات بە نيازى كەم كىردنەوہى داھاتانە <۴۹> كارىكى زىدە دەگمەنە لە ولاتە پىشكەوتووهكاندا كەچى لە جىھانى سىيەم بەرتىلىشى بۇ بەكارديت.

ئەوانەى گلەيى دەكەن لە دەولەتەكانى باكور كە سەخى نىن لەگەل دەولەتەكانى باشوور با بىر بکەنەوہ لە دەولەتە نەوتاوويەكان كە زۇربەيان سەر بە جىھانى سىيەم ھەرگىز ھەژارى بىرسىيەكانيان تىنەخوئىندۆتەوہ كە ھەلپەرستانە نرخى بەرمىلىك نەوتيان گەياندە سى دۇلار و پترىش، بەلام پىوانەيەكى لەوہ وردتر ھەيە بۇ نرخاندنى ھەلوہست لە چەند مەيدانىكى يەك ولاتدا: بە پىنى دواكەوتوويى، ھەستى بەرپرسايەتى تىيدا سى دەبى و فروفىلى خۇدزىنەوہ لە واجىب فرەجۆرتەر دەبى... لايەنگىرى و نەيارى دەبىتە دەستورىكى گشتى تا ئەوہى سەرۇكى يەك لەو دەولەتانە لە بارەى برەوستاندنى بەرتىل تىيدا قسەى لەگەلدا كرا تا ئەوہى گوترا دىپلوماسىشى گرتۆتەوہ. لە وەرآمدا گوتبووى: ئاگادارم بەلام لىى بە دەنگ نايم چونكە ئەوتوويى ئىش بىتەگەرەتر دەروات... سەيرى ماملە لە كىردنى سىياسىيەكانى ئەو ولاتە دوواكەوتووانە بکە لەگەل يەكتردا و لىستە بگرەوہ بە ژمارەى ئىنقىلاب و ياغى بوونى تىشكاو و

سه‌رکه‌وتوو که وهک قه‌زای ناگه‌هان به‌سه‌ر ره‌عیه‌دا ده‌باریت... چاویک بیره یه‌کیه‌تیی ئه‌فه‌ریقا، به روحکیتشان به‌رنامه‌ی کۆبونه‌وه‌یان ئیمزا ده‌کری... سه‌یر و سه‌مه‌ره ده‌بیهن له دابه‌شینی شه‌یتانانه‌ی ئه‌و خیر و سه‌ده‌قه‌ی له ده‌وله‌ته تیره‌کانه‌وه بو ولاتی قاتی تیکه‌وتوو ده‌چیت و ده‌بیته تالان (بو زۆرداران) تا ئه‌وه‌ی له حاله‌تی مه‌یله‌و چاکدا پاروو ناگاته ده‌می برسی بی ئه‌وه‌ی نرخیکی له بیروپا و پاشماوه‌یه‌کی مرۆفایه‌تییه‌که‌ی ژمارد بی.

ئاده‌میزادی جیهانی سینه‌م له‌وته‌ی پینچ هه‌زار ساله‌وه ده‌له‌رزنی له ترسی پۆلیس و هه‌ر که‌سیکی ئه‌ستیره و نیشان به‌سه‌ر سینگ و دوو شانیه‌وه بریفه‌ی بیت. هه‌ر له بوونی هه‌تا مردنی، پیشه‌کی، له لایهن حکومه‌ته‌وه داغی خیانه‌تی لی دراوه، به‌و داغه‌وه ده‌چیته‌وه پزدانی دایکی نیشتمان. به‌هه‌موو عومرم ته‌جره‌به‌ی هۆش کرایه‌وه‌م ئه‌وه بووه که سه‌ر به دایه‌ره‌یه‌کی حکومه‌تدا نه‌گرم ئه‌گه‌ر دۆستیکم تیدا شک نه‌بردبیت بمپاریزی له‌و ته‌رزه هه‌لکه‌وتانه‌ی به عاده‌ت دینه به‌ر موراجیع و ماف و ئه‌رک و حورمه‌تیان تیدا پامال ده‌بی چونکه ده‌زانم، وهک هاو‌نیشتمانی، چه‌ند بیده‌سه‌لاتم... چ ده‌سه‌تالیکم له هیزی قانونیک پینوه‌ی رووبه‌رووی بچووکتترین مه‌ئموور و پۆلیسیکی پیلپیکه‌ی هه‌ره‌ژیر که بیه‌وئی مه‌زاق وه‌یا خۆ نه‌ناس بکات و ناز و فیز بفرۆشیت.

پیتی ناوئی بلیم، هه‌ر پیکه‌وتنه‌وه‌یه‌ک له نیوان موراجیع و مه‌ئمووردا روو بدات سه‌د جار له‌سه‌ر موراجیع حیساب ده‌کری به ده‌ستدریژی له مه‌ئمووری ده‌می ده‌وامی ره‌سمی به‌ر له‌وه‌ی یه‌ک جار له سه‌ر مه‌ئموور حیساب بکریت به ده‌رچوون له سنووری ده‌سه‌لاتی قانونی، قسه‌ش له‌م بوواره‌وه به پانایی جیهانی سینه‌م درێژخایینی بیکۆتاییه، نووسه‌ریش چه‌ندیکی له هیزی ره‌وانبیزی و قه‌شه‌نگی شیوازه‌که‌ی رابینیت ری به قه‌له‌مه‌که‌ی نادات پیمه‌له له وینه هه‌ره دزیوه‌کانی ده‌عیه، له لایه‌که‌وه و سه‌رکزه‌له‌ییش له لایه‌کی دیکه‌وه بکات له‌و جیهانی پان و نه‌خۆشی «سینه‌م» دا، عه‌ره‌ب گوته‌نی «اللبیب تکفیه‌ الاشارة»- ئه‌وه‌ی که‌سه ئه‌لفیکی به‌سه‌:

فکان ما کان مما لست اذکره

فظن خیرا ولا تسال عن الخبر

«چی بوو له‌وه‌ی نایه‌ته‌ گوتن. گومان پاک به و لی مه‌پرسه‌وه».

جوړه‌های له‌وجری و که‌ودنه‌ی فش هه‌لمانی که‌رانه و شیتانه‌ی که له هه‌موو ریکاریکی جیهانی سینه‌مماندا ده‌قه‌ومیت له‌و بابته سووک و چرووکانه‌یه که هه‌ر له‌و ته‌بیاتانه زه‌نه ده‌که‌ن پینی راهاتوون و ئۆگریان پینوه‌ی گرتوو، هیچ مومکین نییه ئیستیعمار له بنی دنیاوه بار و بینگه هه‌له‌به‌ستیت بو ساخته‌کاری ئه‌وتۆ هیند ره‌جال و چه‌په‌له هه‌رچی پلانی ئه‌و خه‌لقه‌ی جیهازی زانستی نوئی به‌کارده‌هین له ناوتویژبینی <۵۰> و رینموونی ریکخستن، هه‌مووی په‌کخسته ده‌کات و ناشی له‌گه‌ل «عیدی ئه‌مین» یکدا تیک بگه‌ن، ئنجا ئیمه که دین شله‌ژانی پینوه‌ندی نیوان دوو حیزب و دوو لایهن و دوو ده‌وله‌ت له‌سه‌ر که‌مچیزه‌ترین شتیک وه‌پال فیلی ئیستیعمار و خیتخیته‌ی بیگانه ده‌ده‌ین، له‌وه‌دا خاتری خۆمان

دهگرين وهك بلیئی ئیمه حۆجه بین یهکیک بی خرتویرت بهاویته دلمانهوه و ههستی زگماکمان گومرا بکات ههتا دهست بدهینه کاری ههره گلاو و ههره دوور له مرۆفایهتی و ههره بهتال له سوود و بهرژهوهند. قسه رویشتووانی جیهانی سنیهه له وهتهی هه قالییان بهستوه به خهفه کردنی دهنگی بهرههستی کردن له کرداریان یاخود دهنگی داواکردنی قانونی دادگوزار ئیتر چ پیویست ههیه بیگانه بیت و جیهانهکه مان فیژی فهندی خهفه کردن و ساختهکاری بکات به نیازی هه لئانی دنیا یهک ورتهی نارهمه ندیی لیوه نهیهت؟ ئیمه تا رادهی خنکان وهتهنگ دین که دهبینین میلله تان هه بهسه ر پووی زهویه وه مافی حۆ روونکردنه وهیان ههیه، حۆ نهگه ر دهستمان بیانگه ییشتبایه هه ناسه مان لی دهبرین. روژنامه و کروه ونی < ۵۱ > بلاوکردنه وهکانمان لی دادهخستن و دل و هوشیانمان پاک دهشووشته وه له مهیلی ئازادی و سووربوون له سه ری نهکا پرووشکیک پنیانه وه بۆمان به پیته وه هه ندیک پووش و په لاشی رهق هه لاتنمان بهسه ر چپاندن و مهنع کردن و بی بهش کردن به دهورمانه وه بسووتینی.

سهیر نییه نهگه ر حیکایه تی ئازادی له جیهانی سنیهه ببیته مهینه تی ژیانی له سه رده می کارهبا و ئاتۆم و ئاسمانگه ردی چونکه له م روژگاره تازانه دا گوئیست بوو دنیا شتیکی تیدایه پنی ده لئین ئازادی رهفتار و ئازادیخواز و ئازادی رهفز که پیشتر خه به ری لی نه بوو، وینه یه کی له زهینیدا نه قشی نه بهستبوو، خه ریکیش نه بوو له نوپوه دایه یینی ههتا بهر له دووسه د سالیک، به تایبه تی له شوپشی فره نسه وه، مهفه وومه کانیا ن به دنیا دا بلاو بووه جووله شیان به ره وه هه ریمی جیهانی سنیهه م کز و ته نه بل بوو. زه مانه ها وه خرا بهر له وهی ترووسکه ی بجیته هوشی که مینه ی «روشنییر» ی زیده دهگمه نی هه ره بژارده کان. قه تیش نه لوا ببیته زادیکی هوشه کیی ئاپوره ی خه لک.

ئازادی، به مهفه وومی نوئی، رهگی نییه له جیهانی سنیهه دا: هه رگیز ریژی میکی تیدا پهیدا نه بوو به دهم روژگاره وه و له چارچیوهی بهرنامه و قانوندا ویستی پی پی ببا به ئاره زۆ و بیروپرای رهعیه ت له هه چ کاروباریکدا چ بچوکی چ زلی. که سیش له وه خه لکه ی بی ری نه کردۆته وه له دۆزینه وهی وه سیله یه ک بۆ بلاوکردنه وهی بیروپرا خه لکه که خۆشی له باریکی کۆمه لایه تی وه هادا نه بوو بیخاته سه ر تیفکرین له «ئازادی - لیبه رالیزم» تا نهگه ر بلیمه تیک پیشنیازی به کاره یینی ئازادی تازهبابه تی بۆ کردبانه یه پیوه ی دهحه په سان.

لیردها بواری قسه دهرفهت نادا به بهر شیه تل کردنی واقعی میژووی ئه وروپاوه بنیشین که وینه مروی وهک مؤنتسیکیۆ و فۆلتیر و پرووسۆی کرده داواکاری فه لسه فهی سیاسی و کۆمه لایه تی نه وتۆ بوون به سه رچاوه ی نه ندیشه له به ریا بوونی شوپشی فره نسه < ۵۲ > ئنجا له ری قیاسه وه تی بگه یین بۆچی روژه لات که سی وهک نه وانی نه هینا و پییان ئاوس نه بوو، هه ر نه وه نده ی تیدا به کافی دهزانم که بلیم نه وپه ری ته ما و ئومیدی جیهانی سنیهه به داد و نه مان هه ر نه وه بوو که حاکم و دهسه لاتدار پی ره وی له قانونی ئاسمانی و مرو سازه بکه ن، بپرای بپرای ریخراوی حیزبی نه وتۆی تیدا نه ره خسا له سه ر بنه مای باوه ری سیاسی دنیا یی خه لکیک کۆبکاته وه هاوبیر بن له وه ی پیی ده لئین بهرژه وهند.

قسه ش له وه بابه ته وه بی کۆتایی یه، پیویست نابینم بچمه ناو دهراوی سه ره ه لئانی بزووتنه وهی وهک باطنی و خوورپه میی که به پرواله ت شیوه یه کی وهک ریخراوی حیزبی ئه وروپایان پیوه یه، هه ر

ئەوئەندەيان تىدا دەلئىم كە ئەم بزووتنەوانە حالئوبارى تايپەت بە خۇيانەوئەيان ھەبوو چ پىئوئەندىيان نەبوو بە باوئەرى سىياسى دەرگە لە رووى «تاك» بكاٲەوۋە تا دەرباز بى لەو كۆت و بەندەى دوور لە قەناعەتتەوۋە بە سەرىدا دەسەپا.

لە ھەموو مېژووى كۇندا جىھانى سىيەم ئاشنا نەبوو لەگەل بانگەوازىك سوور بى لەسەر ئازادىيى بىروباوئەرى، ھەرگىزىش دەنگىكى نەبىست بۇ گۇرىنى حكومەت لە رىتى «استفتا» ھوۋ. لەمانە تىدەپەرم، سەبەب بە تەنگەبەرى دەرفەت، و دەلئىم: گەلانى جىھانى سىيەم لە سەردەمى كارەبا و ئاتۇمدا تووشى خەفەتى نەبوونى ئازادى ھات بى ئەوۋى پاشخانىكى مېژووىيى لەبەكارھىنانى ئازادى ھەبىت بە جۇرىك لىي بوشىتەوۋە بەرنامەيەكى پاراستنى بۇ نەخشەكىش بكاٲ، چ بىروباوئەرىكى سەر بە دىمۇكراسى و ئازادىيى سىياسىيەوۋە ھەبىت لەگەل ئىستىعمارى ئەوورپادا بۇى ھات، فەرقىكى ئەوتۇش نابىنن لە نىوان وەرگرتنى ئەو بىروباوئەرانە و لە بەخىرھىنانى گەرۆك و فرۆك لەو رووئەوۋە كە رەفتارى لەگەل ھەردووياندا تا بلىي بە درىغ و نا بەدل بوو، لەوئەشدا تىبىنى دەكرى كە سواربوونى شەمەندەفەر ئاسانترە لە دانىشتن بە دەورى مېزى خواردەمەنىيەوۋە بە خۇى و بە ئاداب و بە نەرىتتەوۋە، ئەمىشيان ئاسانترە تا گونجان لەگەل فكر و راھاتن لە خووگرتن بە سىفەتى چاولىكەرانە ھەتا بە لاپەوۋە وەك سىفەت و غەرىزەى زگماك ئاسان دەبى.

دەبىنن رۇژھەلاتى كە تەقلىدى رۇژاوايى دەكات لە حىزبايەتى و بانگەوازي ئازادى و مافىكى لىيانەوۋە بۇى دەكەوئتەوۋە و بەرپرسايەتتەكى دەىخەنە ئەستۆيەوۋە تا بلىي سەغلەت دەبى بە دەست گونجاندى ئارەزوو دەروونىەكانى كە بە ئەسل ئەو جۇرە ئىلتىزامەيان تىدا نىيە لەگەل پىداوئىستىيەكانى حىزبايەتى و لىبەرالىزم و ئازادى كە مرۇ بە پىي قالبى خۇى لە قالبان دەدات، وەك كەسىكى تەنگ ھەلبىت بە چلكىكى تەسك و ترووسك.

بۇ زىدە روون كەردنەوۋە دەلئىم بە دەگمەنىكى دەگمەن دىتوومە فەرمانبەرىكى رۇژھەلاتى خەيالى كەردىتتەوۋە لەوئەدا بە پىي داخوازيى قانون و كۇمەلايەتى پەسەند فەرمانى سەرشانى جى بە جى بكاٲ، لە باشتىرەن حالدا وەزىفە [بە لاي رۇژھەلاتىيەوۋە] ھۇى بژىوئىكى ھەلالە، بە پىي عادەتتەش دەرگايەكى فەرھى گەردوكرىيە لەسەر حىسابى موراجىعان، ئەمما وەزىفە بە لاي رۇژھەلاتىيەوۋە ئاويئەيەك بى لە داھاتى ھەلال و خزمەتى كۇمەل شتىكە ئەگەر يەكجارەكىش نامەوۋوئەبى، بىگومان، لە ئىكسىر دەگمەنترە.

ئەگەر روونكەردنەوۋە تەسەلتەرت دەوئى واز لە وەزىفە و حىزبايەتى و جانفەدايى بۇ ئازادى دەھىنم و بەقالبىكى عىراقى بە بەقالبىكى دانماركى دەگرم كە كەسبىان ھەولئىكى زاتىيە بۇ بەرژەوۋەندىكى زاتى پەكى لەسەر تانوت لە خۇدان و نەفس كپ كەردن و ھەز كوشتن نەكەوتوۋە ھەتا تىيدا دەستخاوين بى، دەبىنى فەرق لە نىوانياندا دەگاتە پەلى شىوئەن بۇ كەردن، ناشچمە بن بارى وردىياتى ئەو فەرقەوۋە بەلكو شاللا بە رىكەوت سەردانىكى ئەو ولاتە دەكەيت و دەبىنى فەرقى نىوان تارىكى و رووناكى، جوانى و دزىوى چەند و چۇئە. ئنجا ئەگەر جىھانى سىيەم لە پىوانەدا كوى نەداتە كىلۇ و حوقە و دلئشى نەكرابىتەوۋە بۇ وەزىفەى بى خوارەكە و خىچكە، تۇ بلى ئەو ئازادىيە و لىبەرالىزمە و حىزبايەتتە بە

لايهوه چەند پاک و پيرۆز بئ تا خۆى تيدا شههيد بکات و ببیتە مۆم بۆ غەير شۆق بداتەوه. ئايا دەشى له کيشى کالەک بدزم و له لیبەرالىزمدا هەلبژيریک و بژاردەيهک و ناو ناوەش، وەزيرىکى راست و دروست بىم؟ ياخود له خۆوه واز دەهينم له يەکه مينا يەتى و سەرۆکايەتیی حيزب و حکومەت، منىکى راهاتووبم له دزینی دە گرام کالەک که بۆ کرپارى هەلەدەکيشم؟ «هيها ت هيها ت لما توعدون» <٥٣> هەرچۆنیک بئ و بئ قول بوونەوه له هۆى ديار دەى سەلبى له عادت بە دەرى خوه کۆمەلايه تيبه کانى جيهانى سيبه م دەشى ساده و ساکار وەک ساده بى ئەو حەقیقەتەى لى دەوینم بلیم: گەلانى جيهانەکه مان له کۆندا هەستى نەکردوه بە نەبوونى ئازادى هەتا رۆژگارانى نوێ چونکه فکرى ئازادى يەکه پەيدا نەبوو بوو <٥٤> تا ئەگەر بەر له دوو سەد سالتیک داوات له خەلکى رۆژەلاتى ناوەرست بکرايه ئازادى سياسى خۆيان بە کاربەين له کاروبارى عمومىدا لیت و ر دەبوون چونکه داواکەت چ مەعناى نەدەبەخشى لە بەر نەبوونى چ مەيدانىک ئازادى ئيرادەى تيدا بە کاربەينريت: هيج تاکيان خەيالى واتاى ئازادىيان بە بيردا نەدەهات مەگەر ئەو واتا عەكسييهى له کۆيلەى بەدەر دەداتەوه تا ئەوهى قسە گەشەکهى خەليفەى دووهم (عمر بن الخطاب): چۆن خەلکتان کردە کۆيلە که دايکەکانيان بە ئازادى هيناياننەتە دنيا؟ ئا ئەم گوتەيه بە ئازادکردنى عەبد له عەبدایەتى دەبرايەوه.

له سەرەتاکانى عومردا هەريمى بەرینم لەم عىراقە دەدیت هەستى بە رۆژنامە نەدەکرد وەک بەو قەسەلەى دەکرد که بزنەکهى پى دەلەوەر، شاريشم دەدیت نەيدەپرسى جەريده هاتوو يا نەهاتوو بەکيشى نەبوو بەوهى له بەغدا روو دەدات، بوون و نەبوونى پەرلەمانيشى بەلاوه وەک يەک بوو. زۆر قەزا له مانگ و دوو مانگادا جەريده يەکی نە دەخويندەوه و زۆر بەى خەلک ناشناسى هەوارى «صحافة» بوون تا ئەگەر رۆژنامە يەکت دابانى لىيان وەر نەدەگرتیت چونکه خويندەوار نەبوون، ئەگەر بۆت خويندەبانەوه تى نەدەگەيشتن. بۆت شەرح دابان گوڤيان پى نەدەبزوت. رۆژنامەگەرى و رۆشنبىرى له ژيانى واندا، بە تىکراى، وەک دووان لەبارەى شانۆگەرييهوه ئەنتیکە بوو که هەرگيز له هەريماندا نەزابوو. دەيان هەزارى ئەو خەلکە سەينان خەبەريان دەبوو و بە رۆژ خەرىکى گۆزەران دەبوون و سەر له ئىوارەى شەودا دەخزانە خەوگەکانيانەوه بئ ئەوهى بېراى بېراى تووشى شتىک بئ مەفهومى ئازادىيان له لا بە خەبەر بەينى با خەيالىش بئ.

بەلئ راستە تا بلئى نەداربوون و ئەرکى قورسى کيشەى ژيانيان هەلەدەگرت بەلام تا بلئى دوور له فکرى لیبەرالىزم و چى لەو بابەتە بئ، گومان نابەم تا ئىستاکەش بە روونى زانيبئى پئوهندايەتى خۆراکى و چارەنووسى ژيانى و دووارۆزى مندالانى بە هەلبژاردن و ملانى لايەنە جوداکان لەسەر حوکم چيبه... ئەوسا هەرچەند نەيدەزانى سياسەت ماناى چيبه ئەمما هەر کارىکى حکومەتى گۆرانىکى بەسەر دەقى ژيانيدا هينابايە بە لايەوه له حەرام حەرامتر بوو چونکه لى سوور بوو هەرچى حکومەت داواى بکات ناشى بەرژوهندىکى گشتى پئوه بئ.

ئەمە بوو وینەى تابلوى کۆمەلايه تى سياسى که خەلک له سيبەريدا دەژيا رۆژىکى چاوى بينام له دنيا هەلئنا، بىگومان له رابووردوودا تاريکترىش بووه که لزوم ناهيلى قسە بکەين له شيفتەبى باپيرە کۆنەکانمان بۆ ئازادى بەو مانايەى ئيمرۆ تى دەگەين. ئەوپەرى ئوميدىيان ئەوه بوو حاکمىکى

دادپه‌روه‌ریان هه‌بێ له‌ خۆوه‌ بریاری عادلانه‌ بدات به‌و پێیه‌ مه‌سه‌له‌ی ئازادی پاش به‌ریاو بوونی قسه‌ لیوه‌ کردنی، نه‌ک پێشتر، بوو به‌ مه‌ینه‌تی جیهانی سییه‌م، که‌ بووش به‌ مه‌ینه‌ت رۆژگارها تپه‌ری هه‌ر مایه‌وه‌ به‌ خه‌فه‌تی ئه‌و بژاردانه‌ی له‌ قوولایی و له‌ ئامانجه‌کانی ده‌گه‌یشتن.

له‌ زۆر سووچیشه‌وه‌ بوو به‌ مه‌ینه‌ت نه‌ک یه‌ک سووچ: جارێ به‌ شیوه‌یه‌کی رووکه‌شه‌ لێی حالی بوون وه‌ک له‌ شه‌تره‌نج حالی ده‌بین بێ ئه‌وه‌ی پێوه‌ندایه‌تی به‌ واقیعی ژیانه‌وه‌ هه‌لقولیبیت چ فه‌رقیکیش نییه‌ له‌ نیوان مه‌یلت وه‌لای سیمفۆنی له‌ نیوان خه‌لکێک که‌ تپێ ناگه‌ن، بگره‌ ده‌یکه‌ ره‌هین و له‌ به‌ینی باوه‌رت به‌ هه‌لیژاردن له‌ نیوان گه‌لیکدا تپێ ناگات و پێوه‌ندایه‌تی به‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌وه‌ نابین و قورسای و ئه‌رکیشی هه‌لده‌گرێ وه‌ک زیده‌ زه‌ریبه‌یه‌ک بێ بخریته‌ سه‌ر ته‌کلیف و شه‌که‌تیه‌کی پتیا ن ده‌گات له‌ حکومه‌تیکه‌وه‌ که‌ گوێ ناداته‌ کاروباری ره‌عیه‌ت. ئنجا که‌ پێوه‌ندی برا له‌ نیوان لیبه‌رالیزم و به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لک، به‌ تاییه‌تی له‌ پله‌کانی سه‌ره‌تایدا، ئه‌وسا ده‌بیته‌ گه‌پێکی نه‌زۆک و بیسوود.

لیرده‌دا که‌ له‌ به‌ر ماوه‌ ته‌سکی، به‌ شیوه‌یه‌کی قه‌ناعه‌تبه‌خش دهرفه‌تی شه‌رحدان نابینم هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌لیم ئه‌و مه‌فهوم و شیوازانیه‌ی له‌ جیهانی ئیمه‌دا په‌یره‌وی لێ کرا له‌ دوو ولات، به‌ دم فراژی بوونه‌وه‌ به‌ردار بوو، یه‌کیان میسر ئه‌وی دیکه‌یان هیند، ئه‌ویش به‌هۆی په‌یدا بوونی پێوه‌ندایه‌تی له‌ نیوان واقیعی ئابووری و رۆشنییریان (که‌ ره‌نگێکی به‌ره‌و پێش چوونی به‌ خۆوه‌ گرت، به‌ تاییه‌تی له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا) و له‌ نیوان ریژیمی لیبه‌رالدا بوو که‌ له‌ به‌ره‌ندا ته‌عبیرده‌ره‌وه‌ی رۆشنییری و ئابووری و چالاکیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وتۆوه‌یه‌ به‌ دوا زمانیکدا ده‌گه‌رێ پتیی بئاخوێ چونکه‌ ئازادی سیاسی و ئازادی ئابووری له‌ پله‌ی پێش کۆمیونیزمدا <55> دوو شتی تیک به‌ستراون، یه‌کیان بێ ئه‌وی تر به‌سه‌ر پتیا نه‌وه‌ ناوه‌ستی <56> ئیتر لزوم نییه‌ بۆ که‌ سیک (و لایه‌نیک) ی ئابووری ئازاد و گه‌شه‌داری نه‌بێ خۆ ماندوو بکا به‌ ره‌فزی لیبه‌رالیزم چونکه‌ لیبه‌رالیزم به‌ پتیی سروشتی خۆی و بێ به‌هانه‌کاری ئه‌ولایه‌نه‌ ره‌فز ده‌کا وه‌ک نه‌خوینده‌وار و کتیب، که‌ر و گۆرانیبیژ [یه‌کتر ره‌فز ده‌کن].

ئازادی له‌ گۆشه‌یه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ مایه‌وه‌ به‌ مه‌ینه‌ت: که‌ [له‌و ولاتانه‌دا] به‌ شیوه‌یه‌کی رووکه‌شه‌ تیگه‌یشتنی ئازادی که‌وته‌ په‌ره‌سه‌ندن و ژماره‌ی زیاتر له‌ رۆشنییران به‌ره‌و دروشم و ئامانج و ئاکامه‌کانی کشان، خه‌یالشکسته‌یی و هێوا پووچانه‌وه‌یه‌کی زۆر سه‌ری هه‌لدا له‌ ئومیدی که‌سانیک باوه‌ریان به‌ ئازادییه‌وه‌ بوو، شکسته‌که‌ش له‌ بیه‌یزی بانه‌مای جه‌ماوه‌ری و ته‌سکه‌به‌رایه‌تی ئه‌و جه‌ماوه‌ری به‌شداری له‌ گه‌پی «ئازادی» ده‌کرد، سه‌به‌بی ئه‌و بیه‌یزی ته‌سکه‌به‌رایه‌تییه‌ش، وه‌ک باسما ن کرد نه‌بوونی پێوه‌ندایه‌تی بوو له‌ نیوان گۆزه‌ران و ئه‌و دروشمانه‌ی به‌ تازه‌یی له‌ جیهانی سییه‌مدا هه‌لکرا بوون. خه‌یالشکسته‌یی به‌به‌ریه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ هیمه‌ت بشکینێ و بئومیدی به‌خشی و دنه‌ی لێ پالکه‌وتن بدات.

سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش شتیکی مه‌لعوونتر له‌ خه‌یالشکسته‌یی رووی دا به‌وه‌دا که‌ هه‌له‌په‌رست پزانه‌ ئه‌و تازه‌ مه‌یدانه‌ی سوود و زیانه‌وه‌ و پتیی هه‌ره‌ کورتیا ن تیدا گرت به‌ر که‌ بوونه‌ لایه‌نگیری حاکمه‌ که‌مه‌تره‌خه‌مه‌کانی ئاست «حق و واجب» و کۆله‌که‌ مه‌عنه‌وه‌یه‌کانی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، ئیتر له‌وانه‌ بوو چه‌ندین حیزبی ساخته‌ له‌ ولاتیکدا په‌یدا بن به‌ یارمه‌تی دانی حکومه‌ت له‌ پووچه‌لییان و تاکه‌ حیزبێکی

تیدا شکست بهیڻی که هر نه بی باوهریک و بینینی سهر به پرسیارهکانی نازادییهوهی هه بوو. گوشهیهکی زیده بهرین بۆ مهینهتی جیهانی سنیهم کرایهوه له تهجره بهی نازادیدا که به خهیالی پیشهنگهکانی نازادیدا نه دههات، نه ویش بههوی شکستی لیههالیزم که واقعییک نه بوو شیوازیکی پیشکه وتووی حکومهتی تیدا سه رکهوی ئیتر قوماندانی له شکر له زور ولاتا که وتنه سهر ریباری کۆدیتای عهسکه ری بۆ هینانهوهی گۆرانیک که به لایانهوه ههولی مهدهنیهکان تیدا نه زوک بوو. ئاشکرایه، کۆدیتای عهسکه ری له بهرهویش بردنی کۆمهال به تهواوی پهککهوتهیه چونکه کۆمهالگهیهک له کهرستهی شارستانه تیدا هیند بیهیز بی نه توانی خوی بباته پیش به رینمونی رۆله مهدهنیهکانیهوه که نامادهترن بۆ گرته نهستوی بهرپرسایهتی چاوه دیری، یه کجاری پهککهوته ده بی له ژیر دهسهلاتی پیاری عهسکه ری که پهروه ده بوو بۆ غهیری بنیاتنای کۆمهالیهتی و سیاسی و بۆ غهیری بازرگانی و کشتوکیل و جۆمال و بۆ کارگهی شیرمه نهی... له جیهانی سنیهمدا نهو مهدهنیانهی بینینیکی مهیله و روونیان هه بی له گیروگرفتی سهردهم به تیکرایی و هی ولاتانی خویان به ئاشکرایی تا بلیی کهم نه ژمارن ئیتر حالی ولات چون ده بی دوی بهلاوه نانی نهو که متاکورته له پایهی چاودیری و هینانی که سانیک (له عهسکه رییان) که هیچ سهرده رییان له لیخوریی که شتی نییه.

برهستاندنی کۆدیتا، باشتترین ناکامی نهو هبوو که ولاتی ئینقلاب دیده له رووی شارستانیهوه داوهستیت و نهکشیتهوه پاش، بهلام ده رکهوت نه مه له ئیمکاندا نییه چونکه داوهستان له مه رکهزی سه ره رشتی کردندا بی پیشکه وتن و تهسه لی و نه مان کاریکی وها ئاسان نییه به سهلامهتی پیک بیت وهک که به نووسین له رووی کاغز چه سپ ده کریت به لکوو پیویستی به چپاندن و توقاندن هیه له بری حوکمی مهدهنی، واته ده بی میژوو شهخته بکات هه تا عیدی نه مین یاخود شیتیکی دیکه ئینقیلاب له خویهتی بهردهوام ده بیت چونکه نهو خویهتییه شیتیکی ته ماعکارتر له ناوی ده بات یان خه لک هه لده شاخین یان شتیک له نه سبابی نه مان دهقهومی که به بیرمدا نایهت.

به هه مه حال مهینه ته که زور زلتره له وهی به نووسینی به په له و هه ناسه کورت شهرح بدری: وینهی دزیوی و تاریکی و په ژاره و خه ساره تمه ندی و کاوی ره جالتره له هر ره جالیکی به بیردا بیت و نهو هینده نزم بوونه وهی رووی داوه و نهو چوونه پیشی له کیس چوو له و رۆژگاره تاریکانه دا بی ره زاتره له وهی ویژدان هه لیبگری نه گهر ویژدان له هه لگرتنی رانهات بیت.

رهنگه راست بی بلیم گه وره ترین خه سارهت له بهردهوام بوونی نهو ته رزه حاله ته نه نجامیکی بهد نه سه ره له نه نجامهکانی بریتیه له وهی که گهنجیکی له سیبه ری ئینقیلاب ده بیت و پهروه ده ده کریت و هه لدهکشیت به بیردا نایهت شتیک هیه پی ده لین ژیانی ئاسوودهی شه رافه تمه ندی که رامه تدار له دهروهی نهو قه فه سهی تیدا کهوی ده کریت و نازانی مومکینه که رامهت و نان و دلخوازیی هه بیت له جوره ژیانیکدا غهیری نهو جورهی نان و که رامهت و دلخوازی له بیر بردوته وه. نه م په ژارهیهی وها به دیووم و کوشنده له تهجره بهی جیهانی سنیهم له گه ل نازادیدا مه ته لیکه «لست ادري ولا المنجم يدري - من نازانم و نه ستیره ناسیش نازانی» کللی هه لهینانی له کوییه چونکه به قوولایی و به مه ودا گه لیک نامومکینی تیکه لکیش و لیک ترازوی لی نیشته وه: ئاپورهی پان و پوری نهو خه لکهی خاوهن

بەرژه‌وه‌نده له ئازادی و داد و ئەماندا تا ئیمرۆکەش تینەگە‌یشتووێ چۆناوچۆنی بەرژه‌وه‌نده‌که‌ی به‌ دەمارێکی زیندەل (عضوی) دەگاتە‌وه‌ ئەو هەلبژاردن و رۆژنامە و حیزبە‌ی کەسانیک لێی خاوەنن و هە‌لیدە‌سورپین چ پێ‌وه‌ندیان به‌ بازار و کێلگە و کارگە‌وه‌ نییە و به‌ زمانیکی نائاشنا له‌‌بەر گۆ‌یی جە‌ماوە‌ر خۆیان و ئامانجە‌کانیان رۆون دە‌که‌نه‌وه‌ و شیوازی ئە‌وتۆ [له‌ کردە‌وه‌دا] به‌‌کارده‌هین خزمایه‌تی نییە له‌‌گە‌ڵ پارووی بژێ‌ودا چونکه‌ سیاسەت تا ئیستاش تە‌رده‌ماغییه‌که‌ کە‌مینه‌ی رۆشن‌بیران خە‌ریکی دە‌بن و نه‌چۆته‌ تیرێژ و رشتە‌ی هە‌ناوی کۆمە‌ڵ سە‌بە‌ب به‌و شتانه‌ی باسی هیندیکیان کرا.

ئنج‌ا هەر چونکه‌ سیاسەت تە‌رده‌ماغییه‌ بۆیه‌ له‌ جغزی مە‌س‌لە‌هە‌تی راستینه‌ی گە‌ل دە‌رده‌چیت و دە‌که‌وێته‌ به‌ر حوکمی می‌زاج و لیکدانە‌وه‌ و پێ‌وه‌روه‌ تا ئە‌وه‌ی دە‌شی به‌ دەوری تاکە‌ فکریک و تاکە‌ بە‌رژه‌وه‌ندی‌که‌وه‌ چە‌ندین حیزب و ریکخراو پە‌یدا بن و بە‌رده‌وام بن له‌‌سەر شە‌رە‌ چه‌پۆ‌لک و لیکخشان و شتی توند و تیژتریش، ئیتر دە‌شی به‌‌ره‌یه‌کی دینی له‌ دە‌نوێژدا دوو گۆ‌زینگ به‌‌بە‌شیک‌ی پێ‌ حیساب بکات و بە‌رده‌وام بێ‌ له‌‌سەر دوژمنایه‌تی جە‌ماتیکی دیکە‌ له‌و باوە‌رپە‌دا نه‌بیت یاخود کۆمە‌ڵیکی سیاسی بۆ‌رژوازی بچووک هەرچی تۆمەت هە‌یه‌ بگ‌ریتە‌ کۆمە‌ڵیکی سەر به‌‌بورژوازی مامناوه‌نجی که‌ له‌ ئامانج و دروشمدا دە‌گە‌نه‌وه‌ یه‌‌کتر به‌‌لام «گۆ‌یا» چینیان جودایه‌... رە‌نگە‌ هە‌ندیک باوە‌ر به‌ رۆژه‌لات و هە‌ندیک به‌ ناوە‌راست و هە‌ندیک به‌ رۆژاوا و هە‌ندیک به‌ هیچ، به‌‌بۆ‌شایی به‌‌هینیت ئیتر چه‌ک تیژ بکه‌نه‌وه‌ و ریز ریک بیه‌خە‌ن بۆ هە‌را و پە‌ت و تیغ له‌ بە‌رچاوی جە‌ماوە‌ری پان و بە‌رین که‌ حالی نییە له‌و کارنه‌قاله‌ خۆیناوییه‌ی وا له‌‌هوشه‌یدا دە‌سازیت.

ب‌لیم‌ چی خۆ له‌‌وانه‌یه‌ کە‌سانیک لیکتر جودا ببنه‌وه‌ و یه‌‌خە‌ی یه‌‌کتر بگ‌رن هەر هە‌تا نه‌گوت‌ری تە‌با و رە‌بان. ئە‌و واقیعه‌ ئیفلجی تیشیدا دە‌ژین دە‌توانی به‌‌جۆ‌ره‌ها جوداوازی ئا‌ووس بێ‌ که‌ به‌‌بیری هیچ ب‌لیمه‌تیکدا نایەت، مە‌ینه‌تیش هە‌موو قە‌لغە‌نی جیهانی سینیە‌می گرتۆته‌وه‌ به‌‌دەر و ناویه‌وه‌ بۆ‌ خۆشت تی‌فکره‌ له‌ ئاکامی به‌‌یه‌‌کتر گە‌یشتنه‌وه‌ی ژیا‌ری کۆتایی سە‌ده‌ی بیستە‌م له‌‌گە‌ڵ و‌رینه‌کانی چه‌سپاو و کە‌له‌که‌ کردووی رۆژگارانێ جیهانی سینیە‌مدا به‌‌ دەم زیادیی نفوس و پە‌رە‌سه‌ندنێ فە‌قیری و تیک هە‌لاتنی فە‌لسە‌فان و ملانیی سیاسەت و ر‌که‌باری بە‌رژه‌وه‌نده‌ زله‌کان و ناوه‌نجییه‌‌کانه‌وه‌ و‌یرای نه‌بوونی شتی‌ک پێ‌ی ده‌گوت‌ری «گە‌ل» به‌‌مانای کۆمە‌ڵه‌ بنیاده‌می نیشتمانیک ریز له‌‌واجیب دە‌نیت و پاریزگاری له‌‌ ماف دە‌کات، خۆ گە‌ل بریتی نییە له‌ ئاپۆ‌ره‌ی بیست نه‌فە‌ری یان ملیۆن و ملیاری بی‌پیناسه‌ دە‌نا مە‌رگە‌ل و گ‌اگە‌لیش ژماره‌ی هە‌یه‌ و مە‌یلی برسییە‌تی و زایە‌ند و ترسی مە‌رگ و ئاره‌زۆ‌ی ژیا‌نی هە‌یه‌ و پ‌یشی ناگوت‌ری «گە‌ل» و هەر می‌گە‌ل و گ‌اگە‌له‌، ژیرانه‌ چاره‌ی هیچ دە‌ردیکی خۆی پێ‌ نا‌کریت و له‌‌خۆی و کە‌وه‌نیه‌که‌ی ده‌وه‌شیته‌وه‌ شتی‌ک به‌‌خۆی بکات که‌ لب‌نان به‌‌تە‌نها وه‌یا لبیبا و چاد به‌‌جووته‌ ده‌یکە‌ن و چی هاو‌پ‌یانی عە‌ده‌ن کردیان... خوا له‌‌کفندزی کۆن خۆش بیت وانا لله‌ و لا حول ولا...

مە‌ینه‌ت ده‌کو‌تیت و هەر ده‌کو‌تیت به‌‌ تە‌وژمی‌ک که‌ به‌‌دە‌م زە‌مانه‌وه‌ زیاد دە‌کات و چ ترووسکه‌یه‌کی ئومید، چە‌ندیکی ک‌زیش بیت، موژده‌ی سە‌ره‌تای ر‌زگارییه‌کی نزیکی پێ‌وه‌ نییە که‌ له‌‌وانه‌یه‌ سە‌ره‌تا هیند له‌‌کۆتایی دوور بیت دل‌خۆشی به‌‌و موژده‌یه‌وه‌ بکو‌ژیت.

بەر له‌‌ نۆ سال به‌‌ دە‌م و توو‌یژیکی دۆستانه‌ له‌‌گە‌ڵ بە‌‌رپرسیکی گە‌وره‌ی ده‌وله‌‌تدا گوت‌م: دە‌می‌که‌

ئاموژگاریم بۆ کچان و کوران، لهوانه‌ی دهنگم دهیانگاتی له رۆژهلالاتی ناوه‌پراستدا ئه‌وه بووه: نه‌که‌ن لیکتر ماره‌بربین له ولاتی خۆیاندا، دهنه‌وه‌چیه‌یان ده‌بیتته‌ چیلکه‌ی ئاگری دیار و بزری جیهانه‌که‌مان، با وه‌کوو چوئله‌که‌ و له‌کله‌که‌ مشه‌ختانه (مه‌اجر) بۆ ئه‌و شوئینه‌نه‌ برۆن بژۆو و ئاویان هه‌یه‌ و راوه‌مه‌لێش وه‌نه‌بۆ له‌ هه‌موو دوازده‌ مانگی سالدا جایه‌ز بۆ، به‌سه‌ر هیلکه‌وه‌ کورک بن و به‌ زه‌رنه‌قووته‌کانیا‌نه‌وه‌ بگه‌شینه‌وه‌، به‌ له‌شی ساغیا‌نه‌وه‌ نه‌که‌ به‌ ئه‌ندامی هه‌لا‌هه‌لایانه‌وه‌.

به‌ هه‌مه‌حال دوور له‌ تاوگیری و ره‌شبینی و دوور له‌ گه‌شبینی گیلانه‌ ده‌لێم... زۆر له‌ ده‌وله‌تانی جیهانی سێیه‌م خۆیان له‌ خۆیاندا هێوینی ر‌سکانی ده‌وله‌تیان تیدا نییه‌ به‌لام تانویۆی ئه‌و ده‌وله‌تانه‌ی به‌ ده‌وریانه‌وه‌ن ناچاریان ده‌کا به‌رده‌وام بن چونکه‌ ئه‌م رۆژگاره‌ به‌تالایی سیاسی پان و به‌رین ناسه‌لمیئتی سه‌به‌ب به‌ پێوه‌ندایه‌تی به‌رژه‌وه‌ندی زۆر و زه‌به‌ند پێیا‌نه‌وه‌.

ئێتر ده‌وله‌ته‌کان وه‌ک داریکن له‌ دارستاندا به‌ مشاریش بېرته‌وه‌ به‌ لادا نایه‌ت چونکه‌ ده‌ور دراوه‌ به‌ دره‌ختی قیت ناچاری ده‌که‌ن به‌سه‌ر پێیا‌نه‌وه‌ راوه‌ستۆ. ئنجا چ خویپیه‌که‌ ئه‌و حاکه‌می هه‌لسوور و داسووری عیفریتانه‌ به‌سه‌ر میله‌تیدا ده‌کات و وه‌ک تاووس خۆ فاش هه‌لده‌هێنیت هه‌موو شان و شه‌وه‌که‌تیشی وه‌ک بابایه‌کی لاخۆره‌ <٥٧> به‌ سه‌ر سفره‌ و خوانی خه‌لکه‌وه‌، له‌و رووه‌ که‌ بوونی به‌نده‌ به‌ بوونی غه‌یره‌وه‌.

تۆ ئه‌گه‌ر بتوانی یه‌کیک له‌و ده‌وله‌تانه‌ به‌ خاک و ئاو و ئینسان و حیوان و پروه‌ک و به‌ خه‌زنه‌ی ژێرخاکیشه‌وه‌ راگۆزیت بۆ مه‌ریخ و خودبه‌سه‌ری بکه‌یت، ناتوانی یه‌ک مانگ وه‌کوو ده‌وله‌ت ده‌وام بکات چونکه‌ حاکه‌مه‌که‌ی ده‌بیتته‌ جه‌للاد و سه‌ربازه‌کانی ده‌بنه‌ رێگر ره‌عیه‌تیشی «حمر مستنفره‌ فرت من قسوره‌» <٥٨> تا ئه‌گه‌ر چه‌ند مانگیک مایه‌وه‌ شه‌وه‌گاری به‌ تاریکی ده‌باته‌ سه‌ر چونکه‌ ناتوانی چرا قودبیه‌یه‌کیش هه‌لبکات با ده‌وله‌تیکی نه‌وتاویش بێت سه‌به‌ب به‌ نه‌زانینی ده‌ره‌ینانی نه‌وت و ساف کردنی.

کیلی چاره‌ی په‌ژاره‌یی جیهانی سێیه‌م گۆم بووه‌ مه‌گه‌ر ده‌وامی له‌سه‌ر خۆرماندن چۆر له‌ توانای کوشتن و خۆکوژی بېریت، ئه‌ویش چاره‌یه‌که‌ نمونه‌یه‌که‌م لێی دیتووه‌ له‌ فیلمیکی سینه‌ما به‌ر له‌ ٢٥ سالیک که‌ شه‌عه‌ده‌بازیک دیت بۆ وه‌ستاندن خوینی برینی سه‌ری برینداریک، به‌ شیشه‌ ئاسنیکی سووربوویه‌وه‌ برینه‌که‌ی داغ کرد و برینداره‌که‌ هاواریکی زراوژینی لێ هه‌لستا و جووله‌ی برا و به‌ مردوو داندا.

بابای فیلباز دلی خوی و خه‌لکه‌که‌ی به‌وه‌ دایه‌وه‌ گوتی: هه‌رچه‌ند مرد ئه‌مما خوینه‌که‌م وه‌ستاند. چی له‌ جیهانی سێیه‌مدا رووده‌دات تکانه‌وه‌ی دووایین دلۆپی خوینه‌. سێ پات بوونه‌وه‌ی وشه‌ی خوین له‌م دێرانه‌دا ناشی حه‌قیقه‌تی مه‌ینه‌ته‌که‌مان له‌ بیر بباته‌وه‌ که‌ مه‌ینه‌تی ژیار و رۆشنیبری و ئابووری و ئه‌مان و فراژووتن و شتی ئه‌وتوییه‌، خویشت ده‌بینی «ئازادی» و مافی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وتوی بوونه‌ته‌ خولگه‌ی سه‌ربرکێ و ئابروو بردن و نرخ داله‌نگاندن له‌ جیهانماندا، قه‌تیش به‌ر له‌وه‌ی پێوه‌ندی به‌ سه‌رچاوه‌ی ئه‌و مه‌فه‌ومه‌مانه‌وه‌ بکه‌ین کیشه‌ و نیزاع و ده‌مه‌ته‌قه‌یان له‌سه‌ر هه‌لنه‌وه‌ستاوه‌ چونکه‌ ئازادی بېرای بېرای بابه‌تیکی نه‌بووه‌ له‌ جیهانماندا فه‌لسه‌فه‌ی سیاسه‌ت و حوکمی له‌سه‌ر بنیات نرابۆ. ئه‌گه‌ر

پتویست بی نمونه‌پیک بهینینه‌وه بۆ نزیک خستنه‌وهی وینه‌که له زهینی خوینەر، له ئیسلامدا «اخوان الصفا» و «معتزلة» هه‌بوون به لای فکردا ده‌شکانه‌وه تا یاغی بوون له ده‌سه‌لاتی شه‌ری، که لئیان ورد ببینه‌وه ده‌بینین مه‌لیان ده‌چینه‌وه بۆ به‌کاره‌ینانی هۆش و مه‌نتیق و روونبینی له سه‌قافه‌ت و عه‌قیده‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا ئه‌مما بگوتری بانگه‌وازیکیان تیدا بوو بۆ خه‌لك به‌ره‌و بنه‌مای گشتی فه‌لسه‌فی که ئازادیی دلخوازیی تیدا بی له پیکه‌ینانی حکومه‌تیک سه‌قامگیری دادیک بیت، دادی پروت، سه‌رچاوه‌ی له عه‌قیده‌وه نه‌هاتی و ری به خه‌لك بدات بناخه‌ی یاسا و باوه‌ری پیروزی دین بگوریت، ئا ئه‌م گوته‌یه بریتییه له وه‌هم و ورینه.

بینه «قرمطی» به نمونه بگره: به‌ئێ رهنزی ده‌سه‌لاتی عه‌بباسییانی ده‌کرد به‌لام پتر رهنزی هه‌موو راره‌و و باوه‌ریکیان ده‌کرد له باوه‌ری ئه‌وان نه‌بوایه. «خوارج و شراة» یش به تیکراییی وه‌ک قهرمه‌تیان له جغزی رهنزی <۵۹> هه‌موو مه‌زه‌به‌یکدا بوون که له راره‌ویان دور بی. هه‌لکشیت بۆ مه‌زده‌کی ده‌یبینی چ دوژمنیکه له‌گه‌ل غه‌یری خۆیدا و چه‌ند دوره له ری دان به هۆش و فکر ده‌نگ هه‌لبریت بۆ ئازادیی خواییشت و نه‌ویستنی شتی نابهل، چاویش ده‌پوشین له بانگه‌وازه کالوکچه‌که‌ی بۆ شیوعی ملکایه‌تی، ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه بۆ عه‌بیداری و زیانبه‌خشی که ئافره‌تی به ملکێ به‌ره‌للانا بۆ پیاوان <۶۰>.

له نه‌زهر دینیسه‌وه ئازادی هه‌ر ئه‌و ده‌رفه‌ته بوو، و ده‌بی که له بریاره‌کانی سه‌ر به له‌زه‌ت بردن و ماف به‌کاره‌ینانه‌وه به ره‌وای زانیوه ئه‌ویش له چارچیوه‌ی ده‌قی ئه‌تویی که جایه‌ز نییه له ری شله‌بسته‌وه (ترخص، خوروخسه‌تدان) وته‌ئویلی به‌رینه‌وه که‌س بۆ غه‌یری ئه‌و ده‌قانه بروات... چ سه‌یر نییه له‌وه‌دا که دردوونگی له نیوان پێشینه‌په‌سه‌ند (سلفی) ان و نیوان هه‌ر کۆمه‌لێکی دینی یان دنیای په‌یدا بی که رینگه‌یه‌کی تازه بگره به‌ر شه‌ریعه‌ت سه‌رچاوه‌کانی نه‌سه‌لماند بی چونکه ئازادی هه‌ر ئه‌وه‌یه که خالق سه‌پاندوویه‌تی یان هه‌لالی کردووه و ناشی چ مه‌عنای دیکه‌شی هه‌بی.

به هه‌مه حال زور کاروبار و سه‌به‌ب تیکه‌ل ده‌بن و به ده‌وری ئازادیی جیهانی سییه‌مه‌دا حاله‌تییکی ده‌گه‌من ده‌چن له فاکتیری میژوویی و سه‌رده‌می و ناوه‌کی و ده‌ره‌کی ده‌شی دلپوریت بکرینه‌وه ناو ریزه‌یه‌کی دوو پورگییه‌وه: یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه، ئازادی به واتای تازه‌یه‌وه، ره‌گی نه‌بووه له رابردووی جیهانی سییه‌مه‌دا، ئه‌ویش وه‌کوو فرۆک و کۆمپیووتەر له نوێه‌ه‌سکاوه.

دووه‌میان، ئازادی هه‌تا ئه‌م رۆژه‌ش له وولاتانه‌دا هۆکاری ئه‌وتوی نییه پنی ببینه پیکه‌ینه‌ریکی سه‌قافه‌تیان چونکه له سه‌ره‌تادا وه‌ک فکریکی نامۆی بیره‌گ له واقیع، خزایه میشکی که‌سانی بژارده‌وه، ئنجا که جوزنیکی له ویژدانی چینی رۆشنبیر داگیر کرد تووشی په‌ژموورده‌یی هات سه‌به‌ب به فشه‌لۆکیی ئه‌و بناخه‌یه‌ی که بیری ئازاد خۆی لی سه‌راو کردبوو. دوواتر که زهنه‌ی ژیری و ئابووری و رۆشنبیری له رۆژاوی پاش دوو شه‌ری جیهانیه‌وه به‌سه‌ریدا هه‌لپژا، به خۆی و کادره هه‌ژاره‌که‌یه‌وه له ژیریدا داهیزا و مه‌یدانی بۆ ئینقیلاب چۆل کرد به‌و شیوه‌یه‌ی پێشتر تیدا تیپه‌رین، چی گویشم کورته‌یه‌کی ته‌واو په‌که‌وته‌ی سه‌رگوزشته‌که‌مانه که بایه قه‌ناعه‌تی هیچ هه‌وه‌سه‌بازیکی رۆژه‌لاتی ناکات قۆل و باسکی به خوینی خزمان سوور بووه: ئه‌وه‌ی کردوویه‌تی و ده‌یکات ره‌جالتیره له هه‌ر وه‌سفیکی ره‌جالی بن ره‌جالانی وه‌پال بدری. کلاشی دن به‌شه‌ره‌فته‌ه له که‌له‌ی باوکی.

بیر و خه یالی خۆم دهر کینم و نهختیکی گه شینی تیکه ل دهگه م به ئومیدی دۆزینه وهی وهسیله یه کی زه مینی له وزهیدا بیت جیهانی سینه ممان بگۆریت له دارستاننشینیه وه بۆ هاو نیشتمانی سه ر پووی خه ریتیه ئه م پوژگاره، له ئاکامدا دهگه م به م دوو وههمه: یه که میان خۆی له خۆیدا نامومکین نییه به لام ده بیته گومان به دهر چونکه به شتی وه هاوه به ستراوه ته وه گومان بۆی ناچیت... ده لیم به لکوو شارستانه تیمان وه ها سه قامگیر بی و ئه وهنده ته وژمه ی هه بی پیاو کوژ و دز و دوژمانی ئازادی له وانیه ی هه لگری چه کی توندوتیژی و دروشمی هه لاهه لا کردنن زات نه کهن خۆ وه دهره خن، ئه گه ر سه به ب به ری به دیی کردن به ره و جوانی بنیات نان و ئه مانیشه وه نه بی.

با بلین له ترسی هه یا چوون و ریسوایی و پووجهالی بیت که له کاری دژ به مرۆوه، به مرۆوه دهنووسیت و لپی ده بیته نیشانه ی بی ته ربییه یی و درنده بی دهروون. وه همی دووهم ئه وه یه، به جوړیک له و جوړانه ی شتی پی دهروات، ئه و پیشه نگانه ی خه بات، چی حاکمه و چی به دیار نۆره حاکمایه تییه وه دهستی له سه ر په لاپیتکه یه، باوهر به یین به وه که به لاوه نانی زه بر و زهنگ و خۆ دانه ده ست هه ولی هیمانه و ژیاربیانه بۆ چاره سه رکردنی چه له مه و گرفت تاکه ریگه یه که که سوو ده خش و رزگار که ر و بنیاتنه ر بیت: تا ئه وه ی مندالیک ده بیت پیویسته ماره برینیک بوو بیت و نۆ مانگی به سه ردا تپه ریبیت ئنجا بیست سی سالیکیش گوزهری کرد بیت تا مندال ده گاته ته مه نی به ره هم هینان و به شداری کردن له فراژوتن (تنمیه)، ئه ویش به خویندن و راهینان و ته جره به وه خۆ ئه گه ر له هه ر قوئاغیکی ته مه نی منداله که دا په له ت لپی کرد یا ده یکوژیت یان ره سین و هه لچوونی ده کوژیت.

په قلاوه له گه ل مارشی عه سکه ری و سترانی ئاگرین ده بیته ژه قن. دل له پووی گوشادی دنیا داده خریت که دروشم و نووسین و نمایشتی وروژین تهنگی پی هه لچنی، ژیان خۆیشی ده بیته مهینه ت له سینه ری عورفی و توندگیری عه سکه ریدا. هه رگیز خه رمانت پۆزی نابی ئه گه ر جووت و دروینه و گیره ت به چی هیشته چه ندیکی هه ناوت گه رم راهات و ویستت به نرکه و چریکه و بوومه له رزه ی هوتاف ساردی که یته وه.

ژیانی کۆمه لایه تی به پیچه وانیه ی زۆر له دیارده کانی سروشت داوای ئارامی و خۆگیری و ههنگاو به ههنگاوی و کوکردنه وه و سازاندن دهکات که چی له گه ل سروشتدا جووت دهروات و ریک دین له هه ر کاریکی بنه ماکه ی فراژووتن <٦١> و ئیرووی بیت که ده بینین هه ردوو یان دهوری سالیک، خۆ ده گرن هه تا ده غل ده دووریته وه و میوه ده چنریت، جا که هات و دیارده کان به زه بر و ویرانکه ر بوون لایه نی کۆمه لایه تی به هه موو زانست و ته کنیک و ئامرازه کانییه وه خه ریک ده بی لغاوی بکات یان له توندوتیژیه که ی دابشکینیت یان خۆ له بهر په ژاره کانی لادات.

ئه مه راستیه که ئاو لیل ناکات، رهنگه که س نه بی له وانی زیده رپۆی توندوتیژین ئه وهنده گیل بی نه یسه لیئنی به لام ده شی به فیل و پیچه به دهور و ته ئویلان، ئه گه ر بۆی بلوی، خۆی بکاته پاریزه ری ئازادی و دیمۆکراسی و هه نارده ی ئاشتی و دۆستایه تی نیوان گه لان، وهک ئاشکرایشه له حال و باری که سانیکی خه ریکی دیمۆکراسی و ئاشتین، مرۆی ئاشتیخوازی دیمۆکراتی حه قیقی رهنگه یه ک وشه ی ره وانپێژانه ی سه ر به و مانایانه ی له زاره وه دهرنه یه ت که چی دوژمنی مرۆفایه تی له بهرگی ئاشتیخوازیدا

ولاته‌که‌ی و ئیعلامه‌که‌ی و دروشمه‌کانی ده‌می مه‌سیره‌ی جه‌ماوه‌رانه پر ده‌کاته‌وه به وشه‌ی ئاشتی و برایه‌تی و وینه‌ی کۆتره و ساوای ژیکه‌ل و وه‌سفی شو‌ر‌ش‌گ‌ی‌رایه‌تی درۆز‌ن‌یش به ده‌ورییه‌وه ده‌بیته په‌رژینیکی موقه‌ده‌س به بارمه‌ دژی ره‌خنه و گومان، قسه‌ش له‌و بواره‌وه به ئیش و په‌ژاره‌یه و له‌و خه‌فه‌ته زلانه‌یشه که په‌رۆشدار بۆ راستی شتان و چاره‌نووسی گه‌ل و ولات پینی ده‌تلپته‌وه: روپه‌ره‌یه‌ک نییه تو‌ژه‌ر هه‌ل‌داته‌وه له‌ حالوباری خه‌باتگ‌ی‌ری شو‌ر‌ش‌گ‌ی‌ری توندوتیژی دلبه‌جۆش به‌لگه‌ی برنده‌ی تیدا نه‌بی له‌سه‌ر بئۆمیدیی له‌و رۆژه‌ی هۆش بیته‌وه به‌ر تیزرۆی به‌ره‌تی و چه‌که‌که‌ی دابنیت و نینۆکه‌کانی بیریت، سه‌له‌وات بۆ به‌ره‌که‌تی هیمنی لی بدات و دابنیشیت به‌ ده‌وری می‌زی وتوو‌یز و تیکگه‌یشتن و لیکتر ئه‌مین بوونه‌وه تا خۆی به‌سه‌نیتته‌وه و خه‌لک‌یش لئی به‌سه‌نیتته‌وه. به‌ر له‌وه‌ش ئومید نه‌ما‌بوو، حاکی خودبه‌سه‌ری دنیای مسکینان ده‌ست هه‌لبگرێ له‌ زه‌بر و زه‌نگ و چپاندن... به‌ر له‌ هه‌ردووانیش کیسه‌ی ئومیدان به‌ تال بوویوو له‌وه‌ی گه‌لانی دنیاکه‌مان بتوانن، به‌ دل، تی‌فکرن له‌ رزگار بوون. ئنجا چۆناوچۆنی ئه‌وانه له‌ زالمی گه‌وره‌ رزگار ده‌بن که هه‌ر یه‌که له‌وان بایی توانا زولم له‌ غه‌یر ده‌که‌ن بگره به‌ نه‌ختیک ترساندن و دل‌دانه‌وه ده‌شبنه یاریده‌ده‌ری زولم! ئیتر چیت گه‌ره‌که؟ چیترا ماوه‌ته‌وه؟

که‌شکۆلی جادووگه‌ر له‌ کاروباری جیهانی سییه‌م جۆره‌ چاپوکه‌ده‌ستی و چاوفریویی تیدا به‌ تا بلایی زیبا و مه‌علانه، که ده‌بینین گه‌پی کودیتای عه‌سکه‌ری له‌ ویرانکاریدا کورتی هیتاوه له‌ چاوه‌گه‌پی کودیتای ئه‌هلی چه‌ندین ولات، قوربانیشی له‌ بیگوناخ و گوناچاران چه‌ندین جار پتر بووه له‌ هی عه‌سکه‌ری، بازنه‌ی مه‌ینه‌تیش له‌ تیکه‌ه‌لقزانی مه‌ده‌نییه‌ نیوه شارستانییه‌کان گه‌لیک فره‌وانتر بووه چونکه له‌ لایه‌که‌وه ژماره‌یان له‌ عه‌سکه‌رییان پتره و له‌لای دووه‌مه‌وه له‌وان ناریکترن و له‌لای سییه‌مه‌وه چه‌ندین فیرگه‌ی فکری (جودا) یان هه‌یه... بیست هه‌زار کوژراو و چه‌ند هینده‌ بریندار و هه‌لاتووی بیئه‌ژمار، ته‌نها، له‌ گو‌شه‌یه‌کی هه‌ژاری دووره‌ ده‌ستی (جزیره‌ العرب).

ته‌خته سوچی رووداوانیش که‌وا به‌ ده‌گمه‌ن هه‌له‌ ده‌کات له‌ پیتشینی کردنی کاره‌ساتان، په‌نجه راده‌کیشی بۆ غه‌له‌به‌ ستاندنی حالوباری ئه‌وتو له‌ جیهانی سنیه‌مماندا هۆش تیدا گ‌ی‌ژ ده‌بی: ئایا زاده‌ی سیاسه‌ته یان ک‌ی‌ژی نوکته‌یه یان هی مه‌زاق یان هی هیج شتیک حیسابی بۆ بکریت.

ره‌نگه‌ خه‌باتگ‌ی‌ری له‌وانه‌ی تیغیان سوواوه بۆ گۆرانی به‌ره‌وپیش گالته‌ی به‌ قسه‌م بیت و بیداته‌وه به‌ ره‌شبینیه‌کی زیده‌رۆ و خۆدانه‌ ده‌ست بئۆمیدیه‌کی پینی ده‌لین «الیاس احدی الراحتین - بئۆمیدیی یه‌کیکه له‌ دوو هه‌سانه‌وه» و به‌ نانکویریشم بزانیته له‌ ئاست هه‌ولێ دلسۆزانه‌ی بۆ راست کردنه‌وه و گونجاندن، جا منیش به‌ ئه‌و و هه‌رچی وه‌ک ئه‌و هه‌یه له‌ جیهانی سنیه‌مماندا ده‌لیم: من چه‌ندی ترسم هه‌بوو له‌وه‌ی که‌سانی وه‌ک عیدی ئه‌مین و بۆکاسا و ستالین و هیتلر و هه‌موو غه‌رپا و زالم و دل‌ره‌قی وه‌ک ئه‌وان بگه‌ن به‌ حوکم هینده‌ش ده‌ترسیم له‌ گه‌یشتنی ئه‌و خه‌باتگ‌ی‌رانه به‌ ده‌سه‌لات، ترسه‌که‌شم له‌سه‌ر ئه‌و یه‌قینه هه‌لناوه که ترسی بۆکاسا و گروپه‌که‌یم لی هه‌لینجا بوو چونکه تفه‌نگ و چه‌قۆ هه‌لگران له‌ خه‌باتگ‌ی‌رانی جیهانی سییه‌م که جاری له‌ سوپه‌ردان به‌چه‌ عیفریتن به‌ نۆره‌ی خویان ده‌ست ده‌که‌ن به‌ سوار بوونی خه‌لق و مل شکاندن و ده‌مار هه‌لبه‌رینه‌وه و گۆل و په‌لک سووتاندن: ره‌نگه‌ پارێزگاری به‌ شه‌ره‌فترین ک‌ی‌شه‌یه‌ک بن به‌لام وه‌ک گورگ ته‌ما له‌ میگه‌ل بنی... ئازاترین که‌سانیک بن له‌

جانفیدایی به لام وهک که ریگریک له کاروان داده نووسی... ئەوانه به شیوهیهکی مهیله و گشتی وینهی نیگیتیقی حاکمه خهفه که رهکانن، هەر که وهک ئەوان گهیشتنه دهسه لات دهنه وه به وینهی پوزه تیقی زیده گرژ و تاریک به سهەر کورسی حوکمه وه چونکه کامیان هه ره ئاکار چاک و زیده نهرم و نیان و نزیکتیرینان له سۆز و بهزهیی، له رپی خودپه سهندی و خۆپه رستی بیپایانه وه دهگن به تاوانبارکردنی بئ قهید و شهرتی غهیری خۆیان: قامووسی سیاسی ئەوان جیگه ی ئازادی و دلخوازی تیدا نابیته وه مهگه ر ئازادیی به خوا زانیان و دلخوازی تهقدیس کردنیان و سه لماندن ییر و باوه رپان.

دیمۆکراسی رووه کینکه نائاشنای خاکی جیهانی سنییه مه، رهگی دانه کوتاوه مهگه ر وهک قهوزهی لیتره و لهوئ بیرهگ نه دهپشکویت و نه به ریش دهگریت چونکه ئەو خاکه ی دیمۆکراسی تیدا شین ده بی بریتییه له پۆرگی نهفس و بینینی هۆش و لهباریی ته بیات و رشته ی کۆمه لایه تی و پاشخانی شارستانه تی، هەر نیشتمانیک ئەم بژیوانه ی نه بی به میوانیش، یهک دوو رۆژ، دیمۆکراسی دانا کات.

تۆ چه ندیکی له پشت چاویلکه ی په لکه زیرینه وه سهیری جیهان (ی سنییه مان) بکهیت هەر ئەو دیمه نه ت دینه به رچاو که هیندیکی به سووتاو رهش داگه راره و هیندیکی به چکا و <٦٢> سوور هه لگه راره، جا ئەگه ر بۆ هیزی وه همت لووا ترووسکه یهکی موژده ببینیت ده سا من شتیکم نه دیتوو له ته دبیری په سه ند و فه رمانی مه نتیق و داخوازی به رژه وه ند و سۆزی عه داله ت، به لکوو ده بینم چاره نووس له گلۆر بونه وه ی به ره و دوو رۆژ ته سلیم به خۆی کراوه بی زه پت و بی به له د: ئیمه ئەو هینده هیزی جازیه شمان نییه که ئەرز به ریکی ده گیری له دهوری رۆژدا، ئیتر له بۆشایی ده خولینه وه یان وهک تیر ده رده پهرین بی ئامانج.

دنیاکه مان برینیکی شه باقه یه ده ده لینیت، نه پزیشک هیه نه ده رمان، مهگه ر توانای له شی زینده ل به پی ته کوینی خۆی شیفا به خشی خۆی بیت، به ختی شیفا و فۆتانیش به نیسه ته تی په نجاو په نجا دابه ش ده بیت.